

Denne søgbare PDF-fil er downloadet fra min personlige hjemmeside www.ronlev.dk.

Det er tilladt at dele PDF-filen med andre, da der ikke er ophavsret til titlen.

Besøg www.ronlev.dk. Måske er der andre af mine flere tusinde artikler og scannede bøger, der har interesse.

Mange venlige hilsener

Claus Rønlev

K. P. PETERSENS
OG
L. CHR. PETERSENS

— FHV. HVIDGARVERE I ODENSE —

SLÆGTSBOG OG SLÆGTSTAVLER

L. CHR. PETERSEN
BENEDIKTSGADE 50
ODENSE

7 - 8 - 18.

Pladsbiblioteket i Aarhus.

Herved følger min Slægtsbog, som
j^h beder Dem at modtage; j^h tillader mig
dog at anmode Dem om de første 4 a 5 Bde
ikke at laane den ud.

Med Højjagelse

L. Chr. Petersen

Til

Slægtens Medlemmer

til Minde om

og i Erindring om

de døde.

K. P. PETERSENS
OG
L. CHR. PETERSENS

— FHV. HVIDGARVERE I ODENSE —

SLÆGTSBOG OG SLÆGTSTAVLER

SAMLET OG UDGIVET AF

L. CHR. PETERSEN

TRYKT SOM MANUSKRIFT I 50 EXEMPLARER

Nr. 22

ANNO MCMXVIII

FORORD.

I mange Aar har jeg tænkt paa at faa min Broders og min Slægtstavle udredet, men havde, med mine 12 à 13 Timers dagligt Arbejde, ikke Tid til at beskæftige mig dermed. Da jeg saa ophørte med min Forretning, kom mine to Møntauktioner 1914 og 1917 med Udarbejdelsen og Trykning af Kataloger m. m., tilligemed et Aars Sygdom, og lagde sig paa tværs af Realisationen. Da saa disse Forhindringer endelig vare overvundne, blév der taget fat.

Paa Arkivet blev jeg dog snart færdig; jeg indsaa strax det haabløse for mig i at fortsætte, da de gamle Kirkebøger vare for vanskelige at tyde og finde Rede i.

Jeg skylder derfor Underarkivaren, Hr. Cand. jur. Seesten, megen Tak for hans venlige Hjælp, thi uden denne havde ingen Slægtstavle set Dagens Lys.

Min første Tanke var, ikke at gjøre den saa omfattende, som den er bleven, men alt som jeg har arbejdet dermed, destomere syntes jeg der skulde tages med, og nu fremstaar den da i denne Skikkelse, hvor jeg saavidt muligt har samlet, hvad jeg ved om de Afdøde, som alt ligger under Mulde, og de ældre af de nulevende, og vil saa forresten overlade til Efterkommerne at fortsætte med Beretningen deraf.

Optegnelserne maa betragtes som henvendte til de yngste af de nulevende samt til dem, som kommer efter, for hvem Slægtsbogen i det hele nærmest er beregnet. Derfor er ogsaa meget, som egentlig ikke vedkommer en saadan, medtaget, Ting, som een eller anden maaske vil finde overflødigt, idet jeg gaar ud fra, at det dog engang senere hen i Fremtiden kan faa lidt Interesse for enkelte. I Bogen har jeg endvidere fremdraget forskellige Evner og Anlæg samt Dødsarsager hos enkelte Medlemmer, hvorigjennem de kommende Slægter vil kunne kontrollere, om de ere nedarvede videre; enhver vil yderligere kunne fortsætte Beretningerne paa disse Omraader.

Ligeledes har jeg udstyret Bogen med en Del Billeder af den ældre Generation med Plads til senere Tilføjelser af Billeder, der formentlig ogsaa i Fremtiden vil være af Interesse for Efterkommerne, som derved vil kunne skaffe sig et »Ahnegalleri«,

noget vi nulevende maa give Afkald paa, ligesom jeg ogsaa har ladet indsætte en Del hvide Blade til senere Optegnelser.

Ved Gjennemlæsningen af Bogen vil enhver uden Besvær opdage, at jeg med særlig Forkjærlighed dvæler ved den udmærkede, men i vor Tid saa lidet ansete Dyd: Sparsommelighed eller fornuftig Økonomi, en af de sikreste Veje til at arbejde sig frem, og skulde det glæde mig, hvis en eller anden senere Ejer af Bogen vilde lægge sig dette paa Sinde, thi da vilde jeg finde, at Bogen har gjort sin Gavn.

Bogen bliver trykt i 50 nummererede Exemplarer og bliver, med faa Undtagelser, kun uddelt til Familiens Medlemmer. Jeg vil til Gjengjæld haabe og ønske, at det vil styrke Slægtsfølelsen, at Efterkommerne vil holde den i Ære, at den igjennem Tiderne maa forblive i deres Eje, og at disses Beretninger om deres Forfædre maa blive ligesaa gode som vi nulevendes om vore Forfædre.

ODENSE i Marts 1918.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "H. C. Andersen". The signature is written in a cursive, flowing style with a period at the end.

A.

Hans Rasmussen d. 1/2 1681 g. m. Karen Lauritzdatter af Vullerlev.

Anne Hansdatter, d. 21. 8. v. Trin. 1696 g. m. Lauri Jensen af Surlene, f. ca. 1665, f. 1/2 1747, ca. 82 Aar gl.

Jacob Sørensen af Vullerlev, f. ca. 1702, f. 1/2 1748, 44 Aar gl. d. 3. 8. v. Trin. 1725 g. m. Anna Rasmusdatter, f. ca. 1692, f. 1/2 1745, ca. 53 Aar gl.

Henrik Laurisen, dakt 20. 8. v. Trin. 1711, f. 1/2 1761, 50 Aar gl. g. m. ?

Rasmus Jacobsen, dakt 1/2 1780. Ledetjener paa Bromstrup Herregård.

Karen Henriksdatter, dakt Søndag Lørdag II Martii 1745.

Anne Rasmusdatter, f. 1/2 1728, f. 1/2 1837, 64 1/2 Aar gl. g. 1. G. 1/2 1791 m.

Poul Frederiksen af Vullerlev, f. 1745, f. 1/2 1808.

Frederik Poulsen, f. 1794, f. 1/2 1842, 48 Aar gl. Ejler af Haarby Kro, g. m. Marlene Laurdatter af Vullerlev.

Rasmus, f. 1796. De to sidste døde for skiftet 1803

Karen, f. 1798.

Gertrud, f. 1/2 1800, f. 1/2 1809, g. m. Hans Pedersen, f. 1/2 1800, f. 1/2 1844, Ejler af Haarby Kro, senere af Aarby v. Odense.

Caroline, f. 1/2 1825, f. 1/2 1906, g. m. Jens Larsen, f. 1/2 1810, f. 1/2 1889, Høvsammerbetjent hos Fe. VII og Chr. IX.

Peder Hansen, f. 1/2 1847, f. 1/2 1887, f. 1/2 1918, Ejler af Aarby ved Odense, 1860 g. m. Marthe Kam af Nørup, f. 1/2 1807.

Anne L., f. 1/2 1847, f. 1/2 1887, g. m. Mathilde, f. 1849, f. 1887. Høvsammerbetjent Carlsson, Kalmst.

Christian, f. 1/2 1847, f. 1885, København, g. m. An. Knutsdatter, f. 1/2 1858.

Julius, f. 1855, f. 1879, f. 1876.

Marie, f. 1855, f. 1876.

Frederik, f. 1/2 1839, Sneedkermester.

Antonius, f. 1/2 1803, Sneedkerm., g. m. Auguste Heiden, f. 1/2 1870.

Martin, f. 1/2 1809, Tapetlærer, g. m. Elmire Olesen, f. 1/2 1879.

An. Marie Kam H., f. 1/2 1806, 1917 g. m. Ingeniør Poul W. von Math, f. 1/2 1868.

Mariane, f. 1/2 1878, g. m. Elektriker M. Ladewald, f. 1/2 1878, Malmbergst. Nørup.

Christian Larsen, Høvsammerbetjent.

Agne L., f. 1/2 1900.

Knud L., f. 1/2 1903.

Gerdie, f. 1/2 1907.

Knud Poul P., f. 1/2 1840, Ibv. Hvidgerve, g. 1. G. 1/2 1879 m. Anne Marie Pedersen, f. 1/2 1837, f. 1/2 1890, g. 2. G. 1/2 1892 m. Marie Margr. Hansen, f. 1/2 1803.

Laura Pauline, f. 1/2 1842, f. 1857.

Emma, f. 1/2 1845, f. 1/2 1872.

Laur. Christian P., f. 1/2 1850 paa Solund pr. Horsens, Ibv. Hvidgerve.

Gertrud Marie, f. 1/2 1860, f. 1/2 1891.

Rasmus Peterson, f. 1/2 1805, f. 1/2 1887, 82 Aar gl., Garvermester, 1/2 1830 g. m. Anne Marie Jensen, f. 1/2 1870, f. 1/2 1877, 50 Aar gl.

Peder Rasmussen, f. 1774, f. 1/2 1819, 78 Aar gl., Slægter i Vullerlev, senere Møller i Bromstrup Mølle.

g. 1. G. 1/2 1803 m.

Rasmus Hansen af Prebste, f. ca. 1700 (Kirkebogen begynder først 1739), 1731 g. m. Anne Margr. Anderdatter af Prebste.

Rasmus Rasmussen, dakt 8. 8. v. Trin. 1782, f. 1777, 45 Aar gl., Inderste i Prebste.

d. 1/2 1796 g. m.

Peder Knudsen, 1788 g. m. Maren Hansdatter.

Enke Johanne Pedersdatter, f. 1789, f. ? (gift 1. Gang m. Christen Clausen).

Poul Petersen, f. 1/2 1806, f. 1/2 1888, 77 1/2 Aar gl., Møller i Kramstrup Mølle, 1/2 1843 g. m. Caroline Jørgensen af Husum, f. 1/2 1828, f. 1/2 1891.

Knud, f. 1813, f. 1888.

Jørgen Peter P., f. 1/2 1844, Ibv. Møller, g. m. Anna Sørensen, f. 1/2 1844.

Knud Frederik, f. 1/2 1846, Ibv. Lødmand, 1/2 1874 g. m. Mathilde Rasmusson, f. 1/2 1818.

Anna, f. 1/2 1849, f. 1/2 1850.

Thora, f. 1/2 1850, f. 1/2 1864.

Heiga, f. 1/2 1854, g. 1. G. m. Landmand H. L. Friis, g. 2. G. m. Tømrer H. Hansen.

Therese, f. 1/2 1858, Cheffkonstruktør paa Flensborg Skibverft, g. m. Kristine Knudsen, f. 1862.

Louise, f. 1/2 1858, f. 1/2 1867. Niels, f. 1/2 1862, Vejvædder i Odense, g. m. Susanne Hansen, f. 1/2 1867. Ida, f. 1/2 1868, g. m. Løng Strand Løngby, f. 1869.

Mathilde, f. 1/2 1870, f. 1/2 1900 g. m. Postmester i Flønskjøhl M. P. Petersen, f. 1/2 1867.

Agne Friis, f. 1/2 1897, Elev paa Teknisk Skole.

Caroline, Johanne, Oda, f. 1898, f. 1901, f. 1908.

Poul, f. 1/2 1868, Løng paa Odense Høvsammer.

Ellenbeth, f. 1/2 1868.

A.

AF Slægtstavlen fremgaar det, at Forfædrene paa min Faders Side alle ere gode fyenske Bønder, som gjennem mindst fire Generationer stammer fra samme Egn, nemlig Vullerslev, Stenløse og Freltofte. Tavlen har jeg kunnet føre tilbage til alle mine fire Tipoldeforældre, omkring Begyndelsen af 1700-Aarstallet. Gjennem min Farmoders Moder kommer vi yderligere et Par Generationer tilbage, nemlig til Hans Rasmussen i Vullerslev, som den 1/9 1661 blev gift med Karen Lauritzdatter. De er altsaa begge fødte under Chr. IV. Der forekommer her det morsomme Sammenbræf, at det ældste kendte Navn i Slægtstavlen, nemlig Karen Lauritzdatters Faders, tillige indehaves af den sidste af den ene Gren, nemlig mig, og af den alleryngste i hele Slægtstavlen.

Anne Rasmusdatter, min Farmoder, er den ældste af Slægten, som vi kommer til at beskæftige os nærmere med; de foregaaende ere kun Navne og Aarstal uden nærmere Oplysninger. Det har voldt lidt Vanskelighed at faa konstateret, hvem hun er en Datter af, idet der er født tre Anne Rasmusdøtre i Stenløse i Aarene 1772—73, nemlig af Forældrene: Rasmus Jacobsen, Ladefoged paa Bramstrup (Herregaard) og Karen Henriksdatter, viede 29/11 1771; fremdeles af (Enkemand) Rasmus Jensen »paa Præstens Hus« og Maren Nielsdatter, viede 16/11 1768, samt af (Enkemand) Rasmus Nielsen og Kirsten Rasmusdatter, viede 30/9 1760. Da der imidlertid i Slægten findes en Tradition, gaaende ud paa, at vor Bedstemoders Fader skal have været Ladefoged paa Bramstrup, kan man rolig gaa ud fra, at det er førstnævnte Rasmus Jacobsen og Karen Henriksdatter, som ere hendes Forældre; en Bekræftelse herpaa er jo ogsaa, at hendes Datter i 1. Ægteskab, Karen, har samme Navn som hendes Moder. Min Farmoder er altsaa født 13/9 1772. Den 16/11 1791 blev hun som 19aars Pige gift med den 46aarige Husfæster Poul Frederiksen paa Vullerslev Mark; ved hans Død 13/3 1802 var kun een af deres tre Børn levende, nemlig Frederik Poulsen. Skifteprotokollen giver et interessant Indblik i Ejendelene i et saadant Hjem fra Slutningen af 1700-Aarstallet. Hele Boet vurderedes til 132 Rdl. 4 $\frac{1}{2}$ 8 β . I den øverste Stue fandtes de værdifuldste Ting: en Seng med Omhæng og Klæder, vurderet til 40 Rdl.; en Dragkiste (12 Rdl.), en blaamalet Egekiste (12 Rdl.), et gammelt Bord, 4 Stole, en Hylde og Pyramide med en Del Stentøj og Glas, et grønt Egeskab, 2 blaa Vadmelkjoler og 2 blaa Vadmelkoffer samt en hvid Kofte. I Dagligstuen fandtes et lille Bord, en Gaasebænk og 2 Stole, 3 Mælkehylder, en Kanderække med en Del Lerkar og en anden Seng med Klæder og Tilbehør (20 Rdl.). I Bryggerset var en Fjerdingskjedel og en Grubekjedel, nogle gamle Kar, en Haandkværn og en Jerngryde. Endelig var der en Ko (18 Rdl.).

Enken erklærede, at hun vilde give Sønnen F. P. 50 Rdl. i rede Penge og den afdødes Kiste, Skab og Gangklæder (ialt vurderet til 25 Rdl. 1 $\frac{1}{2}$ 8 β) samt Klæder til en Seng (Overdyne, 2 Underdyner, et Par Hørgarns- og et Par Blaargarns-Lagner) eller Penge derfor, 36 Rdl.

Om min Bedstemoder haves ingen Erindring i Familien, thi da hendes to Sønner Rasmus og Poul begge først bleve gifte i deres 34. og 35. Aar, var hun død forinden; og den nulevende Slægt, hendes Børnebørn, har derfor ikke kjendt hende og har ikke af deres Fædre nogen Underretning om hende; — dog mener J. P. P., min Farbroders ældste Søn, af sin Faders Udtalelser om sin Moder at forstaa, at hun var en karakterfast og resolut Kone, idet hans Fader ofte citerede hendes Udtalelser og Mening. Hun døde $\frac{3}{2}$ 1837, 64 $\frac{1}{2}$ Aar gammel, og ligger begravet paa Nørre Lyndelse Kirkegaard.

Peder Rasmussen, min Farfader, er født i Nørre Lyndelse Sogn 1774, døbt 2. Søndag i Advent. Han blev Lavværge for Enke Anne Rasmusdatter ved hendes Mands Død 1802 og tjente da i Hjallesø; de viedes i Stenløse Kirke $\frac{15}{10}$ 1803. I Kirkebogen staar indført i denne Anledning, at »den 15. Oktober 1803 viedes i Stenløse Kirke den unge Karl Peder Rasmussen af Fryltofte og Enken Anne Rasmus Datter, Salig Poul Frederiksens Enke i Vollerslev, Forlovere Lars Rasmussen, Cronborg, og Peder Andersen af Hjallesø Torup«.

P. R. kan betragtes som Familiens Grundlægger, thi det er gennem ham og hans Initiativ, at hans Efterkommere blev ført ind paa nye Baner. Ved sine to ældste Sønners Fødsel benævnes han i Kirkebogen som Husmand i Vullerslev; han oparbejdede imidlertid et ret stort Slagteri med Udsalg paa Odense Torv og nævnes i flere opbevarede Dokumenter fra Tyverne som Husmand og Slagter, dels boende i Kronborg-Huset og dels i Hoppehuset paa Vullerslev Mark; sidste købte han $\frac{22}{8}$ 1816 og solgte atter $\frac{11}{6}$ 1828. I 1823 køber han en Gaard i Fangel paa 6 Tdr. 5 Skp. Hartk., som han dog snart efter sælger; $\frac{16}{1}$ 1824 erhverver han endvidere paa Auktion 2 Gaarde paa Vestergade i Odense Nr. 265 og 266 for 2300 Rdl. (nuværende Nr. 86 og 88), hvori var Garveri; ved en Taxation, som blev foretaget 1825, blev begge Ejendomme taxeret til 3240 Rdl., en efter vore nuværende Priser meget lille Sum; samme Aar som Sønnen Rasmus blev Svend, 1828, lod han Nr. 265 istandsætte, og den fik i det væsentlige samme Udseende som den, som Nr. 86 endnu har. Nr. 266 solgte han $\frac{20}{10}$ 1829 til Uhrmager Chr. Foersom.

I 1827 fæstede P. R. Bramstrup Mølle, hvortil han flyttede i Juni Maaned; senere udvidede han Arealet ved Leje af tilgrænsende Jord. P. R. maa have været en dygtig Handels- og Forretningsmand, hvilket hans Ejendomshandler vidner om; ligesom ogsaa dette, at han begyndte et Garveri for at faa det mest mulige ud af sine Huder og Skind samt lod sin ældste Søn blive Garver, vidner om hans Forretningsdygtighed; undertiden lod han fragte en Del Vogne og lod sin Tælle kjøre til Svendborg, naar han syntes de Odense Handlende vare for knebne med Prisen. Derimod var han mærkelig nok ukyndig i Skrivning, som hans Underskrifter »med ført Pen« paa alle hans Dokumenter vidner om, i Modsætning forøvrigt til alle de andres egenhændige Underskrifter, som undertiden ganske vist kan være temmelig daarligt udført; dette Forhold hidrører maaske fra, at han fra sin Barndom har maattet arbejde hos Bønderne.

P. R. har sandsynligvis nydt en vis Anseelse blandt sine Standsfæller, thi Jørgen

Peter véd at fortælle, at efter hans Faders Udsagn kom de ofte til ham for at søge Raad, og naar det kneb i de vanskelige Aar, vi havde i Tyverne, kunde Folk laane Penge hos ham.

Hans Forhold til Stedsønnen Frederik P. ved Udbetalingen af dennes Arv $29/11$ 1821, 2000 Rdl. — »..hvorved jeg er bleven etableret og sadt i Næringsvej..« samt dennes Afkaldsbrev $13/2$ 1831, efter at han i Mellemtiden er bleven Ejer af Haarby Kro, hvori han giver Afkald paa al videre Arv »..idet jeg derhos takker saavel min kjære Stedfader, som min kjære Moder, for den Godhed de begge hidtil haver vist mig, der som sagt i Henhold til mine øvrige Søskende er langt mere end jeg kunde tilkomme..« — tyder ogsaa paa en retsindig Karakter. I denne Forbindelse kan nævnes hans ældste Søns Afkaldsbrev af $19/5$ 1842, hvori han giver Afkald paa Fædrene- og Mødrene-Arv efter Modtagelsen af 2,500 Rdl., hvortil vel sagtens Gaarden i Vestergade maa føjes, som han formodentlig har faaet tidligere.

Den 9. Juli 1842 overdrog han Fæste-Møllen til sin Søn Poul: »..Iligemaade overdrager jeg til bemeldte min Søn, al den Ejendom, jeg som Fæster af Møllen hidtil har været i Besiddelse af, intet undtagen i nogen Maade, tillige med alt hvad jeg i Tiden skulde blive Ejer af; imod at min Søn giver mig frit Ophold i Møllen hos ham saa længe jeg lever, samt plejer mig i Sygdom og lade mig hæderlig begrave, naar jeg ved Døden afgaar. Skulde jeg derimod i Tiden finde Lyst til at forandre mit Opholdssted, og paa den Maade flytte fra min Søn i Møllen, hvilket skal staa mig frit for til enhver Tid, da er han pligtig at give mig i aarlig Afgift af Møllen 200 Rdl.« o. s. v.

At P. R. har været en stræbsom Mand til det sidste fremgaar ogsaa af, at han i Foraaret 1849 tog til et tidligt Fastemarked ($26/2$ og $11/3$ 1849 holdtes der netop et saadant i Odense) trods sin høje Alder; maaske for enten at købe eller sælge Kreaturer for Sønnen Poul, noget han som forhenværende Slagter jo var særlig kjendt med; han har sikkert af sin Søn og ikke mindst af sin kjærlige og omsorgsfulde Svigerdatter mødt en Del Indvendinger over denne hans Letsindighed, saavel som Advarsler og Formaning; han paaførte sig da ogsaa en Forkølelse, som gik over til Lungebetændelse, som medførte Døden den 21. Marts 1849, da han var 75 Aar gammel; i Kirkebogen staa han opført som Aftægtsmand og forhv. Møller, og som Dødsarsag Alderdom. Han ligger begravet ligesom sin Hustru paa Nørre Lyndelse Kirkegaard.

Alle Udtalelser om P. R.'s Udseende stemmer overens: at han var en høj Mand, og en forlængst afdød Odenseborger, som kjendte ham, kan supplere Beskrivelsen med, at han havde en kraftig, noget kroget Næse, fremtrædende Hage og var skægløs; gik i Datidens sædvanlige Dragt paa Landet: Knæbuxer og lang Frakke. De to ældste Sønne-Sønner Knud Peter og Jørgen Peter var henholdsvis 8 og 5 Aar ved hans Død; de kan begge dunkelt erindre ham som en høj Mand, en Slægtsarv, som fulgte hans to Sønner saavel som de fleste af Sønnen Pouls Børn og Børnebørn.

Om P. R. har der gaaet et mærkeligt Rygte blandt den ældre Generation, nemlig at han paa en ulovlig Maade skulde have erhvervet sig en Sum Penge. De tre forskjellige Fremstillinger af denne Begivenhed, som jeg har hørt, er: Under Krigen i Begyndelsen af forrige Aarhundrede, medens Spaniolerne laa her paa Fyen, kjørte han en Gang Ægt for dem med deres Krigskasse og tilvendte sig den da paa en eller anden Maade. Den anden lyder lige saa utrolig, nemlig, at da han en Gang fik Lov til at

age med en Mand, fortalte denne ham, at han havde gjemt en Sum Penge i et Anker, som laa bag i Vognen; da P. R. hørte dette, sprang han noget efter af og medførte Ankeret, uden at Kusken lagde Mærke dertil, og da denne uheldigvis ikke kendte P. R., slap han godt derfra. Den sidste Fremstilling er, at han ved Gravning fandt en Sum Penge.

Den første af disse Fremstillinger har vor bedste Kjender af Forhold, der vedrører Spaniolernes Ophold her i Landet, Hr. Overlærer Karl Schmidt, slaaet til Jorden, idet han intet kjender til en saadan Begivenhed; ejheller har Underarkivar Seestens ihærdige Undersøgelser i Odense Herreds Justitsprotokol og Politiprotokol i denne Periode kunnet bringe noget frem for Dagen, saa det sandsynligste er vel, at det er gaaet med P. R. som med saa mange andre, som har svunget sig op og har haft Heldet med sig, at Folk tror, at det er sket paa en eller anden uærlig Maade eller ved Lotteri eller lign.

Deres Børn:

A. **Rasmus Petersen**, min Fader, er født paa Vullerslev Mark den 23. August 1805, konfirmeret 1820 med Karakteren »godt« baade i Kundskaber og Opførsel. Han maa ikke have været ret gammel, da han blev taget i Brug hjemme i Slagteriet; thi allerede som tolvaaerig hjalp han til med at drive Køerne hjem til Slagtning fra Poul Jørgensens Fedestald i Odense; han kunde nemlig huske, at han paa disse Ture var Vidne til Graabrødre Kirkes Nedrivelse, som skete 1817; formodentlig har han hjulpet sin Fader indtil sit 18. eller 19. Aar. Da hans Fader havde begyndt med et Garveri i Odense, blev han sat i Garverlære, og Bestyreren heraf, Lars Jensen, blev hans Læremester, senere tillige hans Svigerfader. Min Fader fik sit Svendebrev ^{16/7} 1828 og blev samtidig optaget i 1. Borger Compagni — og da han, ligesom sin Broder, spillede paa Klarinet — som Hoboist; sit Borgerbrev som Garvermester fik han ^{7/11} 1832; hans Mestestykke var en Platlæders Hud, 2 Smurtlæders Huder, 2 Vexlæders Huder, 10 Vexlæders Skind af Fedekalve og 10 sorte Smurtlæders Skind. Som et Bevis paa Datidens tarvelige Levevis kan fremdrages, at Fader et Par Gange om Ugen fik sin Mad bragt ind fra sin Moder paa Landet; senere, efter at han var bleven Svend, fik han Kosten hos Garver L. Jensen; derved blev Fader kjendt med dennes ældste Datter Anne Marie, som var 15 Aar yngre end han. Allerede medens hun var lille, erklærede han, at naar hun blev stor, skulde hun være hans Kone, og han holdt ogsaa Ord, thi den 2. November 1839 blev de viede i St. Knuds Kirke, hun 19 Aar og min Fader 34 Aar gl.

»Garvergaarden« Vestergade 86 var en anselig Ejendom med et Par Tvær- og Sidebygninger, en 3 Etagers Barkmølle og med Haven ned til »den store Aa«, som den kaldtes i Dokumenterne (maaske i Modsætning til »Rosenbækken«, den lille Aa). Denne Del af Aaen, som blev gravet af Munkene under Erik Ejegod ved Anlægget af »Munke Mølle«, er 1910—11 bleven fyldt igjen, og »Filosofgangen« er nu ovenpaa dens gamle Løb. Det Liv og den Virksomhed, som herskede dernede, hvor et Par Garverier og Farverier vare beliggende, er nu snart glemmt, paa lignende Maade som det, der herskede ved Rosenbækken en Del Aar tidligere¹⁾.

¹⁾ Skønt ikke henhørende under Slægtstavlen, vil jeg dog her gjøre et Par Bemærkninger vedrørende Bækken eller »Rosenbækken«, som jeg synes ikke har været taget tilstrækkeligt i Betragtning ved tidligere Bedømmelse af Vandforholdene ved Odense, idet jeg i min Egenskab af Garver er kommen til det Resultat, at Bækken maa have været mere vandrig og tillige af større Betydning for Byen, end

I Aaret 1847 fik min Fader sin Ansøgning til at opføre en Dampmølle bevilliget, og 1847—48 blev Odense Dampmølle opført, beliggende udenfor Vesterport, en af de første i Landet af den Slags og i en efter vore Forhold stor Maalestok (taxeret til 30,000 Rdl.). Da Møllen blev langt dyrere at opføre og drive end beregnet, svarede den sig kun daarligt, saa Fader blev nødt til i 1854 at sælge den med stort Tab. Ved dens Brand i Begyndelsen af 80'erne vakte den forresten en kjedelig Opsigt i hele Landet, thi da Aarsagen til Ildens Opkomst ikke kunde findes, fik Rotterne Skylden derfor.

Den ulyksalige Mølle foraarsagede tillige, at Fader maatte sælge »Garvergaarden«, og mine Forældre tilbragte derpaa nogle trange Aar paa Gaarden Bolund i Nim Sogn, 2 Mil nordvest for Horsens, fra 1855—61; her gennemgik de mange Trængsler og Sorger, bl. a. døde dér min ældste Søster Laura, som var saa afholdt af alle, 15 Aar gl., vistnok af Sorg over de forandrede Livsforhold. Uheld, saavel med Avlsbrug som Kreaturer, indtraf, saa det gik kun daarligt trods yderste Sparsommelighed og megen Flid; hans Broder Poul, som var traadt hjælpende til, overtog omsider Gaarden og solgte den nogle Aar efter.

Fader begyndte nu i Odense paa et nyt Slags Garveri, som netop var fremstaaet, nemlig Beredning af Skind til Handsker efter fransk System, »fransk Glacé« eller Hvidgarveri, som hurtigt fortrængte de tidligere saa berømte »Randers Handsker«. Han begyndte meget smaat, men fik det lidt efter lidt udvidet noget, og nu oprandt der igjen en god Tid, under hvilken min Opvæxt falder, indtil han den 25. Februar 1877 mistede sin trofaste Hustru, 56 Aar gl. Min Moder var en sjælden god og elskelig Kvinde, mild og kjærlig mod alle; endnu saa mange Aar efter hendes Død omtales hun af dem, som har kjendt hende, med stor Kjærlighed og Hengivenhed. Aaret efter fik Fader det sidste store Stød, idet hans Svoger, Ritmester Döcker, ved sin Fallit rev ham med sig, saa at han mistede alt, hvad han ejede.

Han levede dog og saa Forretningen atter blomstre op, idet hans ældste Søn Knud Peter overtog den 1878 og drev den op til en anselig Forretning.

Fader var en yderst flittig og nøjsom Mand, som, saalænge jeg mindes, aldrig har

de fleste ere tilbøjelige til at tro. Vi ser saaledes en meget stor Del af Byens Garverier være beliggende langs dens Løb, som gik langs Byens daværende vestlige og nordlige Grænse. Den Gang (i 16 og 1700-Aarstallet) var der et betydelig større Antal Garverier og Feldberederier end nu, som Odense i det hele altid har været bekjendt for at være en udpræget Garverby; dertil kom endvidere, at baade Handske-, Sko- og Sadelmagere beredte deres Huder og Skind selv, saa det vrimlede af Smaabedrifter i det Fag. Ældre Folk kjender saaledes endnu Navnene paa en Del Garverier, som var beliggende langs Bækkens Løb. Helt imod Vest, for Enden af Søndergade, ved den Arm af Bækken, som løber ned til Aaen, laa saaledes et Stampeværk til Skind, — fremdeles et Garveri ved Vesterbro i Nærheden af Vognsbro samt et lige ud for Søndergade, et Par Stykker hen ad Vestergade med Haverne ud mod Bækken; endvidere var der Garverier beliggende ved Gravene, paa Hjørnet af Vindegade og Nørregade samt endvidere to Garverier ved Sortebrødre Torv foruden Møllen ved Pjentedam. Et Tegn paa Virksomheden ved Bækken kom for Dagens Lys for nogle Aar siden, idet der ved Gravning fandtes flere Læs Kreaturhoveder ved et af de nedlagte Garverier. De Forandringer, som i Tidens Løb er sket med Vandforholdene omkring Odense, ere i det hele saa store, at et Nutidsmenneske vanskeligt vil kunne forstaa det. Ogsaa i den nyere Tid er der sket Forandringer; saaledes kan min Broder huske, at Fiskerne endnu for 64 Aar siden sad paa Rad langs Dæmningen mellem Næsbyhoved Skov og Aalykke Skoven og fiskede i Næsbyhoved Sø de dejligste store Gedder med »Mos« i Panden. Da »Rosenbækken« løb idyllisk mellem Marker og Haver, har den vel ikke den Gang været saameget forurennet af Kloakvand som af Garveriernes Afløb, saa dens smukke Navn stammer maaske snarest fra dette sidste.

været hverken paa Theater eller Restaurant; endnu husker jeg i min Barndom, hvor forbavset jeg var over, at han ikke var til at formaa til at gaa med i Theatret; i sine yngre Dage skulde han dog have været Theatergænger.

Selv Søndag Eftermiddag undlod han ikke, lige til sine allersidste Dage, til Tidsfordriv at tage en lille Tørn paa Skindkamret. Hans Død blev som hans Faders; en Vinterdag fik han en Forkølelse paa et koldt Skindkammer, som hurtig gik over til Lungebetændelse; han døde den 29. December 1887, 82 Aar gl.

Et retsindigt Liv med meget Arbejde og Modgang og mange Skuffelser, men dog til det sidste med en sjælden Ligevægt i Sindet.

Deres Børn:

1. **Knud Peter Petersen**, min Broder, er født den 4. December 1840. Han gik i »den gamle Realskole«, som laa tværs over Flakhaven foran St. Knuds Kirke, bygget af Biskop Beldenak; Skolen blev forresten ophævet strax efter at han var gaaet ud og senere nedreven 1857. Han tilbragte sin Barndom indtil efter sin Konfirmation sammen med sine to Søstre i »Garvergaarden«, som med alle sine Bygninger og Aaen samt de bevægede 3 Krigsaar med de mange forskellige Indkvarteringer har efterladt sig mange Minder, som han endnu ved at fortælle om.

Sine første Ungdomsaar henlevede han i meget tarvelige Forhold paa Bolund, hvor han hjalp til med Gaardens Drift. Fiskeriet i Gudena, som gik forbi Jorderne, og Jagten satte vel lidt Krydderi paa den noget ensomme Tilværelse, og maaske ogsaa en sjælden Gang et eller andet Marked; dog, naar han skulde gaa den 2 Mils Vej til Horsens Marked i et Par jydsk Træsko, som han engang gjorde, var Fornøjelsen vel ikke saa stor.

Lidet tænkte han den Gang, at Lyngen, som han daglig gik og trampede i, skulde komme til at spille en saa vigtig Rolle under Verdenskrigen, at den i dennes Begyndelse blev en betydelig Exportartikel til Tyskland, og nu senere endog er bleven saa uundværlig for os, at det helt er forbudt at sende Lyngen bort, da vi selv har god Brug for den, ja endog indfører den i store Masser herover til det fede Fyen, til Foder for vore Heste, samt bruger Blomsterne som Surrogat for The, forøvrigt en mindre behagelig Drik.

Sin Uddannelse fortsatte han senere i Slesvig og hos Tesdorff paa Ourupgaard. Han aftjente netop sin Værnepligt i Fredericia, da Frederik VII døde; jeg husker endnu som 5 Aars Dreng, Fader komme hjem fra Byen og fortælle om Kongens Død, og at Moder strax gav sig til at græde; jeg troede den Gang, at det var fordi Kongen var død, men maaske var det ligesaa meget Udsigten til, at hendes Søn skulde med i Krigen. Dette slog i hvert Fald til, thi Regimentet marscherede strax afsted til Dannevirke, som det jo hurtigt maatte forlade igjen for at deltage i det anstrengende Tilbagetog til Dybbøl. Denne Fæstning var han med til at forsvare under hele Belejringen, for paa Als tilligemed hele sit Kompagni at blive taget til Fange 29/6 1864. Han kom til Erfurt, hvor Fangerne maatte arbejde paa Fæstningsværkernes Udbedring, hvad min Broder dog som Underkorporal var fritaget for; Opholdet der varede dog kun 3 Uger. Ved Soldaternes Tilbagekomst til Kjøbenhavn, saavel som under deres Ophold der, maatte de som bekjendt døde en Del Skjældsord som Overløbere o. l.; Harmen herover saavel som

Kjøbenhavnerne hele Holdning under Krigen er sikkert en medvirkende Aarsag til hans ringe Sympathi for dem; dette holdt sig gennem Aarene og fik senere Næring ved en stor Del af Befolkningens Stilling overfor Brygger Jacobsens store Gaver til sin By.

Efter Krigen fortsatte han som Forvalter, til han efter et Besøg i Amerika 1869 kom hjem og lærte Garveriet, eftersom Fader gjerne vilde have ham hjem i Forretningen for at tage Stødet lidt af for sig, da Forretningen førte meget med sig baade af Korrespondance og Rejser; han var jo nu en Mand paa over 64 Aar.

Min Broder overtog Forretningen 1878; han lod et Par Aar efter Garveriet ombygge og betydelig udvide ved Kjøb af en Naboejendom samt forsyne med Dampindlæg, og drev den op til en i den Branche betydelig Forretning med Beredning af ca. 90,000 Skind om Aaret, indtil han i Aaret 1901 overdrog Forretningen til mig, som fortsatte den i noget mindre Stil.

K. P. har været gift to Gange. Første Gang $5/4$ 1879 blev han i Frue Kirke viet til Anne Marie f. Pedersen, født $12/12$ 1857, Datter af fhv. Gaardejer Peder Madsen og Gertrud Marie Larsdatter af Bellinge; hun døde af Brystsyge den 28. December 1890, og allerede et Par Maaneder efter tillige deres eneste Barn Gertrud Marie, f. $13/2$ 1880, 11 Aar gl., af samme Sygdom.

Den $18/6$ 1892 blev han viet i St. Knuds Kirke til sin nuværende Hustru Marie Margrethe f. Hansen, Datter af Husmand Niels Hansen og Cathrine Berg, født i Haarslev den 25. September 1862; dette Ægteskab er barnløst. Min Broder, den ældste i Slægten, lever nu et roligt og stille Liv, meget beskjæftiget med Læsning. Mange ere de Mennesker, som han har rakt en hjælpende Haand, naar det kneb, og som kan takke ham for hans Godhed; vi, hans Slægtninge, ere taknemmelige for hans trofaste Slægtsfølelse, hans kjærlige Færd iblandt os som og for hans lykkelige og gode Humør.

2. **Laura Poulina**, født $28/9$ 1842, † 1857 og begravet paa Nim Kirkegaard.

3. **Emma Victoria**, født $11/8$ 1845, † $6/6$ 1872 i Odense, død ugift.

4. **Lauritz Christian Petersen**. Som Forfatter af denne Slægtstavle maa jeg ogsaa have Lov til at komme med nogle Oplysninger om mit ikke særlig begivenhedsrige Liv.

$19\frac{1}{2}$ Aar yngre end min Broder og 14 Aar efter min yngste Søster saa jeg Lyset den 21. Juni 1859 paa Gaarden Bolund. Som lille kom jeg til Odense og kom til at gaa i Skole i »den betalende Borgerskole«, som laa, hvor Raadhuset nu ligger; den blev imidlertid ophævet i Slutningen af den Tid, jeg var der, og dens Elever overført til den nye Mulernes Legatskole, som var bleven oprettet ved Pjentedam; her var jeg et Aars Tid i den ældste Klasse som den ældste af alle Eleverne. Paa Grund af min Lyst til at se mig om valgte jeg Søvejen, men opgav det efter den første Rejse til Skotland. Jeg kom nu ud at lære Landvæsen hos min Onkel, Ritmester Döcker paa Tanggaard. Kommende fra mit jævne Hjem, blev der mange Ting at rette, og da min Onkel trods sine gode Egenskaber var meget opfarende og streng, syntes jeg jo ikke den Gang det altid var saa morsomt; har dog med Aarene, som han den Gang trøstede mig med, lært at erkjende, at Opholdet hos ham har gjort mere Gavn end Skade.

Tanggaard var en overordentlig interessant Gaard for mig, som den Gang var en ivrig Oldsags- og Insektsamler, at være paa, med dens Skov, Enge og Moser, som jeg gjennemstrefjede i min Fritid. Dens Jorder skyder sig i en Tange med høje Skrænter

ud i Enge og Moser, som i Oldtiden har været en Del af Stranden, som gik ind fra Odense Fjord og helt op til Bolbro. Om dens Navn skyldes dens Beliggenhed paa en Tange eller, som nogle mener, stammer fra Ordet Tang, er vel ikke nemt at bestemme, men om dens rige Oldtids-Bebyggelse vidner i hvert Fald endnu de mange Oldsager, som fandtes omkring i Markerne, ligesom de mange Forsteninger viser, at det er hævet Havbund. Et yderligere Bevis paa dens meget tidlige Bebyggelse fandt jeg tæt ovenfor den gamle Kystlinie, nemlig et helt Værksted af de ældste raat tilhuggede Stensager. Sandsynligvis har de omgivende Skove gaaet tæt ud dertil og saaledes dannet en aldeles ideel Plads for en Oldtids-Boplads. Tanggaard, som nu ligger ved Vejen, har i ældre Tider ligget ude paa Tangen, hvor vi netop, medens jeg var der, fandt Grunden, hvor den havde ligget.

Efter tillige at have frekventeret Odense Landbrugsskole et Par Vintre, tilbragte jeg nu nogle Aar paa andre Gaarde, aftjente min Værnepligt som Sygepasser og var et Par Aar ved »det Döckerske Teltbyggeri« før og lige efter at min Onkel gik i Kompagni med Christoph & Unmach.

I Aaret 1885 forlod jeg, ligesom i sin Tid min Broder, Landvæsenet og kom i Stedet til at lære Garveriet. Straks som udlært Svend tog jeg (April 1888) Randslen paa Nakken, dog foreløbig pr. Bane, afbrudt af enkelte kortere Fodture, gennem Nord- og hele Sydtyskland til Wien, hvor jeg endelig fandt Arbejde og blev til hen i September; da Hensigten med min Rejse imidlertid ikke saameget var at arbejde paa et Sted, som at se mig om saa meget som muligt, tog jeg videre med Bane og Skib til Venedig, Korfu og Grækenland. Turen gennem Grækenland til Athen gjorde jeg hovedsagelig til Fods, og efter et passende Ophold der med Damper til Neapel og videre til Fods op gennem Italien til Mailand med en Afstikker til de to smaa Byer Monte Catini og Volterra, beliggende sydfor Landevejen Florens—Pisa, en meget vulkansk, øde og interessant Egn.

I Mailand arbejdede jeg en Maanedstid, tog da i Februar videre langs Riviæraen til Marseille, derpaa med Damper til Algier med et 1½ Maanedes Ophold der, videre over Valencia (med kortere Arbejde), Barcelona, op gennem Sydfrankrig, undertiden til Fods i det tidlige, dejlige Foraar, og havnede omsider i Annonay, en lille, idyllisk By lidt vestfor Rhonen, som blev den sidste Plads, hvor jeg fik Arbejde. Efter 3 Maanedes Ophold der gik det til Fods gennem Savoyen og Berner Oberland til Bern og videre ad Jernvejen til Paris, hvor netop den store Verdensudstilling holdtes (Eiffeltaarnet). Derfra med Banen hjem, afbrudt af en lille Tur over Dybbøl og Sønderborg.

Turen var i alle Maader vellykket, med passende lange Ophold i de forskellige Byer, jeg kom igjennem, til at bese de prægtige Kirker, Ruiner og Museer. Sidste blev i Reglen gaaet grundigt igjennem (Louvres Samlinger var jeg saaledes alene 10 Timer om at gaa første Gang igjennem); er dog ikke af disse mange Museumsbesøg bleven blaseret, men har troligt besøgt de fleste Museer i Skandinavien — om det saa er Ebeltofts.

Da det maaske kan interessere andre at se, hvor billigt en saadan Rejse kan (eller kunde) gøres, naar man ikke vil flutte sig formeget, kan jeg efter et nøjagtig ført Regnskab opgive følg.:

Samtlige Udgifter til Jernb. og Dampskibe . . .	Kr. 310
— — — — — Kost og Logis	— 350
Fornyelse af Tøj, Erindringer, Entré o. s. v.	— 190
	Ialt . . . Kr. 850

Udgifterne til Kost og Logis m. m., medens jeg arbejdede, ere dog ikke medregnede.

Det billigste Land at rejse i var Italien med Kr. 1,53 pr. Dag til Kost og Logis, Tyskland Kr. 1,83, Frankrig Kr. 2,10, Schweiz og Paris Kr. 2,32.

Nu følger en rolig Periode som Mestersvend hos min Broder samtidig med, at jeg 1897 tillige knyttede et mindre Skindfarveri hertil. I 1901 trak han sig imidlertid tilbage fra Garveriet, som jeg nu ved hans Velvillie og pekuniære Hjælp blev sat i Stand til at fortsætte efter ham, indtil ogsaa jeg i Efteraaret 1913, tildels paa Grund af mindre godt Helbred, ophørte med Forretningen, som nu blev helt nedlagt.

Forretningen medførte en Del Rejser, baade til Nabolandene og England (London), saa jeg kan jo ikke sige andet, end at min Barndoms og Ungdoms Lyst, at rejse, rigelig er bleven tilfredsstillet. Min Broder, som er lige saa glad ved at se sig om, gjorde mig undertiden Følgeskab (Berlin, London); han var mindst ligesaa standhaftig paa Museumsbesøg og Udstillinger som jeg.

Jeg benyttede paa disse Rejser samtidig Lejligheden til at udvide min Møntsamling, som jeg allerede havde paabegyndt som niaars Dreng, og som netop i disse Aar voxede stærkt.

Forøvrigt solgte jeg mine danske Mønter fra den nyere Tid paa Auktion i København i Foraaret 1914 og lod Middelaldersmønterne følge efter 1917, ialt til et Beløb af Kr. 25,600 foruden Gaver til det kgl. Møntkabinet og Odense Museum, ca. 2600 Kr.

Mine Samlerinteresser, som har været et saa vigtigt Led af mit Liv, kan jeg ikke godt lade gaa uomtalt hen.

Mange ere de Timer, jeg i alle de mange Aar i min Fritid har tilbragt ved Studiet af mine Mønter, hvilket mange Gange har hjulpet mig over forskellige af Livets Fortrædeligheder, samt bidraget til at sprede Skyerne, saa Himlen atter er bleven klar, og nødvendig har jeg derfor villet give Afkald paa denne Fornøjelse, som jeg som ugift ret har kunnet gaa op i. At en saadan Interesse kun haves paa Bekostning af mange Glæder, som andre har, er naturligt, men disse Afsavn mærker man dog ikke; som Samler er man i de fleste Tilfælde nødt til at vænne sig til Sparsommelighed, en stor Dyd, naar det kun er overfor sig selv og naar den ikke gaar over til Gerrighed. Tillige har Samlerinteressen den Fordel, at det, man erhverver til sin Samling, ved fornuftigt Indkjøb beholder sin Værdi eller kan endog med Aarene forøges, som f. Ex. min Møntsamling har gjort, hvorimod manges Glæder, f. Ex. Tobak og Spiritus, som ofte ere dyrt nok købte, intet efterlader sig uden et Minde, som endda ikke altid er lige behageligt. Har Samleren kastet sin Interesse paa danske Mønter, medfører det tillige i Reglen en stærk Interesse for Fædrelandets Historie samt Kjærlighed til dets Minder gjennem de skiftende Tider, som netop saa tydeligt afspejler sig i vor Mønttrække fra Begyndelsen lige op til de allersidste Dage, jfr. Jernpengene under Verdenskrigen.

Efter Salget af mine Mønter fortsætter jeg dog at samle paa visse bestemte Slags af saadanne (danske, gamle jødiske, satiriske Medailler og Nødmønter, prægede under Verdenskrigen), saavel som paa andre Ting, og dette i Forbindelse med Literaturen, som hører dertil, og mine andre Interesser, som jeg nu har ypperlig Lejlighed til at beskæftige mig med, gør, at Dagene glider hurtigt og godt, og jeg kan ikke andet end være taknemmelig over, hvor godt mine pekuniære Forhold har udviklet sig i den sidste Halvdel af min Levetid saavel som over den gode Pleje, jeg her i min Broders Hjem har nydt,

idet jeg i de sidste 12—14 Aar foruden mine større Sygdomme: Gulsot, Lungebetændelse og tilsidst kron. Nyrebetændelse tillige har haft en Del Forkjølelses-Sygdomme.

En fuldstændig Kontrast til dette rolige Liv er den frygtelige Krig, som nu snart i 4 Aar har raset næsten overalt i Europa, med dens frygtelige Omvæltninger saavel i Landene som i Hjemmene, og som maaske efter Krigen vil efterfølges af mange andre uanede Begivenheder. Mange Skuffelser har man lidt i denne Krig, dog stadig levet i det Haab, at det dog en Gang skulde lysne¹⁾, og navnlig har Franskmandenes tapre Forsvar af deres Land haft vor store Beundring og Sympathi; trods Tyskernes Sejre har de fleste dog endnu det Haab, at den tyske Militarisme, Brutalitet og den bernhardiske Læres Hævdelse af Retten til at undertvinge andre fredelige Folkeslag dog tilsidst maa faa sit Knæk. Disse Egenskaber er naturligvis en væsentlig Aarsag til det Had, som alle Nationer allerede i Aarhundreder har næret til dem, men som de søger at bilde sig selv ind stammer fra Misundelse over deres Dygtighed; deres Foretagsomhed og Intelligens sammen med deres andre gode Egenskaber anerkjendes af alle; men deres farisæiske Selvgodhed (Vorherres specielle Venner) samt Haan overfor andre, som fra Barndommen systematisk i Skole og Hjem er bleven dem indpodet, i Forbindelse med deres Forvrængning af alle historiske Kjendsgjerninger, er visselig den sande Grund (Slesvig, »den os paatvungne Krig«, som har været gjentaget Hundreder af Gange under Verdenskrigen). Deres Fremfærd mod det neutrale Belgien i Begyndelsen af Krigen, og den grusomme Undervandsbaadskrig, hvor saamange neutrale Sømænd har lidt en skrækkelig Død i Bølgerne, vil sætte dem et Skjændselsminde for evige Tider.

B. **Povl Petersen**, min Farbroder, blev født i Kronborghuset i Stenløse Sogn den 29. Februar 1808 og blev opkaldt efter sin Moders første Mand, hvad der var meget sædvanligt i de Tider. Han gik i sin Ungdom Faderen tilhaande med Driften af hans Slagteri ligesom senere, da Faderen fik Bramstrup Mølle i Fæste. Fra 9/7 1842 overtog, som foran nævnt, P. P. sin Faders Fæste af Møllen, og den 30. Juli holdt han Bryllup med Caroline Kirstine Jørgensen, født paa Husemosegaard, Ubberud Sogn, 23/7 1825. Han var den Gang 35 Aar og hun 17 Aar. Hun var Datter af Gaardejer og Stænderdeputeret Jørgen Matthiasen og Hustru Anne Nielsdatter. Jørgen Matthiasen var en kundskabsrig Mand og havde i sine yngre Dage været Godsinspektør paa Schelenborg. Hans Hustru sad Enke paa Husemosegaard og var en Datter af Gaardejer Niels Jørgensen af Kosterlev; hun døde 7/6 1846.

Før sit Giftermaal blev P. P. Ejer af Bramstrup Mølle, der altsaa fra Fæste gik over til at være ren Ejendom; desuden købte han nogle Arealer, som hans Fader havde lejet, saaledes at Møllens Areal beløb sig til ca. 150 Tdr. Ld. Han byggede nu hele Gaarden om samt opførte baade en Vejrmølle og et Teglværk. Han var i en Aarrække Medlem af Nørre Lyndelse Sogneraad; fungerede i 6 Aar som Sogneraadsformand, var desuden i en Del Aar Forligsmægler og Taxationsmand i Fyens Stifts Kreditforening, og i det hele en meget afholdt Mand i sin Kreds og af en ærlig og retskaffen Karakter.

¹⁾ Desværre synes Haabet nu (den 25. Marts) at have meget ringe Udsigt til at gaa i Opfyldelse, idet Telegrammerne fra Frankrig melder, at Tyskerne stadig gaar frem ved den store Offensiv, de for et Par Dage siden paabegyndte.

Han opdrog i Aarenes Løb en stor Børneflokk, ialt 11 Børn, hvoraf de to døde som ganske smaa; alle ere fødte paa Bramstrup Mølle; de fleste af dem arvede efter ham et stort musikalsk Talent.

I Aaret 1873 bortbyttede P. P. Bramstrup Mølle med Arvefæstegaarden Viegaard, Kirkeflintrup Sogn, Sorø Amt. Denne Gaard var bortforpagtet til 1882, fra hvilket Aar han selv drev den til sin Død den 12. August 1885, 77½ Aar gl. Døden skyldtes Ørekræft. Hans Enke fortsatte Gaardens Drift med den yngste Søns Hjælp, indtil hun døde den 2. Oktober 1891; hun var en sjælden mild og kjærlig Kone, som var elsket af alle, og lignede i Karakter overordentlig meget min Moder.

P. P. og hans Hustru bleve begge begravede paa Kirkeflintrup Kirkegaard.

Deres Børn:

1. **Jørgen Peter Petersen**, deres ældste Søn, blev født den 24. Marts 1844. Gik i Odense Latinskole. Kom senere til Tesdorff paa Ourupgaard, den Tids bedste Landmand, for at lære Landvæsen. Var derefter i en Del Aar sin Fader behjælpelig med Møllens og Gaardens Drift. Senere Forvalter og Bestyrer, saaledes nogle Aar paa Gaarden Christianslund ved Bogense. Han kjøbte i Aaret 1896 Gundslevmagle Mølle paa Falster og drev den i ca. 20 Aar. Blev gift den 25. November 1896 med Ane Sørensen, født i Ring ved Brødstrup ^{14/6} 1844; hendes Forældre vare Søren Rasmussen og Hustru Ane K. Marie Andersen, begge fødte i Lundum ved Horsens.

Efter Salget af Møllen flyttede J. P. P. og Hustru til Eskildstrup By paa samme Egn og kjøbte her et Hus, hvor de siden har boet. De ere barnløse.

Han er i Besiddelse af en Del praktisk Talent, som kom hans Mølle tilgode, samtidig med at han skrev en Del i Fagskrifter. I de senere Aar har han kastet sig over Fransk og drevet det til at levere adskillige Oversættelser af forskellige Forfattere.

Han har alle Dage haft stor Interesse for Musik og var i mange Aar en god Primarius i en Strygekvartet, som undertiden lod sig høre offentlig der paa Eggen i velgjørende Øjemed.

2. **Knud Frederik Petersen**, den næstældste Søn, blev født 4. Oktober 1846. Gik i samme Skole som Broderen og fik som denne Uddannelse i Landvæsen paa Ourupgaard. Var senere Forvalter hos Grev Petersdorff paa Sødal og aftjente sin Værnepligt ved Rytteriet. Den 6. Maj 1874 blev han gift med Mathilde Lovise Georgine Rasmussen, f. ^{14/5} 1848, Datter af Forpagter paa Vejrupgaard Thomas Rasmussen, f. ^{25/12} 1819, † ^{6/9} 1882¹⁾ og Hustru Caroline Petrea Blesberg, f. ^{18/4} 1809, død paa sin Fødselsdag 1893²⁾.

K. F. P. fik samtidig med sit Giftermaal Gaarden Rodvigsballe ved Brødstrup i Forpagtning; overtog senere Bestyrelsen af Nonnebogaard, en Afbyggergaard af Vejrupgaard, og, nogle Aar efter, Forpagtningen af Hindemæ Mølle ved Ullerslev. Han kjøbte

¹⁾ Søn af Gaardejer Rasm. Rasmussen af Davindegaard.

²⁾ Datter af Havnekontrollør i Kjøbenhavn H. J. P. Blesberg og Hustru Charlotte B. Chemnitz. Sidstnævntes Fader var Johan Hieronimus Chemnitz, født 1730 i Magdeburg, omkring 1760 indvandret til Danmark og fra 1772 Præst ved Garnisonskirken i Kjøbenhavn, † 1800. En af sin Tids bedste Conchyliologer. En anden af dennes Døtre blev gift med Sognepræst J. E. L. Luplau til Tostrup og Roum, f. 1774, † 1819; hun er saaledes Oldemoder til Maleren Luplau-Janssen.

efter sin Moders Død Gaarden Viegaard paa Sjælland, solgte den efter nogle Aars Forløb og flyttede til sit eneste Barn Datteren Karoline Mathilde Frederikke Charlotte, f. $\frac{8}{3}$ 1875, gift med Postexpedient M. P. Petersen, født i Basballe, Agri Sogn paa Mors, $\frac{27}{1}$ 1867. I nogle Aar havde K. F. P. Ansættelse paa Herredskontoret i Hammel, medens Svigersønnen samtidig havde Tjeneste paa Posthuset dersteds.

Da Svigersønnen fik Embedet som Postmester i Flauenskjold, flyttede Svigerforældrene noget senere dertil, og K. F. P. er nu Svigersønnen behjælpelig paa Kontoret der. Ligesom den ældre Broder har ogsaa denne stor Interesse for Musik og dyrker Violinen, en Arv, som ogsaa er gaaet over paa hans Datter, og begge har oftere med Aerkjendelse medvirket i velgjørende Øjemed. Desuden har K. F. P. en betydelig historisk Interesse og er bl. a. Kjender af de fleste Herregaardes Historie her i Landet.

3. **Anna**, den ældste Datter, fødtes $\frac{3}{3}$ 1849; sin Barndom og Ungdom tilbragte hun paa Bramstrup Mølle, hvor hun efterhaanden fik Ledelsen af Husvæsnet under sig; det samme var Tilfældet, med enkelte Afbrydelser, de andre Steder, hvor hendes Forældre senere flyttede hen. Efter sin Moders Død var hun Husbestyrerinde paa flere større Gaarde, særlig i Jylland, indtil hun i 1913 købte en Villa i Hornbæk, som hun drev som Sommerpensionat, men forøvrigt i disse Dage har solgt med stor Fortjeneste.

4. **Thora**, f. $\frac{4}{11}$ 1850, † $\frac{13}{6}$ 1864.

5. **Helga Emilie**, den tredieældste Datter, blev født den 18. April 1854 og fik sin Skoleundervisning i Hjemmet paa Bramstrup Mølle af dettes mangeaarige Lærerinde Lene Nielsen; hun blev konfirmeret i Nørre Lyndelse Kirke samme Dag, hendes yngste Søster Ida blev døbt. I sin Ungdom lærte hun Husvæsen og Mejeri og var derefter i en Aarrække i forskellige af Familiens Hjem og passede Husholdningen. Blev $\frac{24}{3}$ 1896 gift med Hans Lauritz Friis, Forpagter af Hølløsegaard ved Næstved, f. $\frac{12}{2}$ 1853, Søn af Christen Jochum F., Forpagter af Karrebæk Præstegaard, f. 1811, og Marie Lindeschou.

De flyttede noget efter deres Giftermaal til Kjøbenhavn. Efter Mandens Død $\frac{17}{5}$ 1897 tog hun Plads som Husbestyrerinde og havde sin lille Søn hos sig. Som saadan kom hun til at bestyre Huset for daværende Enkemand Tømrermester Henrik Hansen i Gjesteleiv ved Ringe, med hvilken hun senere blev gift. De ere i deres Ægteskab barnløse.

Hendes Søn af første Ægteskab Aage Friis, f. $\frac{15}{2}$ 1897, er for Tiden Elev paa Odense tekniske Skole og agter at uddanne sig til Maskiningenieur, en Stilling for hvilken han har særlige Evner, idet han med Lethed løser de vanskeligste matematiske Opgaver. De første Examinere, han har taget paa Skolen, er med lutter ug. og ug? (mest de første), hvorfor han ogsaa er indstillet til en Flidspræmie. Heldigvis har de ikke Musik som Fag, thi deri stikker han ikke ret dybt.

6. **Johannes Therman Petersen**, født $\frac{26}{6}$ 1856, gik som sine Brødre i Odense Latinskole, hvorfra han tog Præliminærexamen (den »store«). Derefter kom han i Skibstømrerlære, først hos H. L. Hansen i Skibhusene, senere i Kjerteminde. Hos sine Medlærlinge vakte han den Gang Beundring for sin Raskhed og Iver efter at være med, hvor der skulde bæres og i det hele taget bruges Kræfter, og denne Pligtopfyldelse har holdt sig op igennem Aarene. Efter at han var udlært, rejste han med større Sejlskibe som Tømmermand i et Par Aar og tog derefter fat paa det theoretiske; han fik en grundig Undervisning i Konstruktion af den bekjendte og dygtige Skibsbygger N. F.

Hansen i Odense. I 1880 meldte han sig som frivillig helbefaren i Marinen, men slap for Tjenesten, da der ikke var Brug for ham.

Samme Aar i Oktober begyndte han som Tegner paa Flensborg Skibsværft, hvor han efter 37½ Aars trofast Arbejde er endnu. Han er efterhaanden avanceret opad, blev saaledes 1. Konstruktør og Chef for Tegneskolen 1897 og er nu Værftets Chefkonstruktør med en betydelig Andel i dets Ledelse.

Den 23/10 1897 blev han gift med Anna Kirstine Nicolaisen af Vejle, f. 1869, med hvem han har haft 4 Børn, hvoraf den ældste Poul Hans døde ½ Aar gammel, Caroline Kirstine, født 1899, Johanne Claudine, født 1901, og Otto, født 1906.

Therman kan saaledes se tilbage paa et meget virksomt og brydfuld Arbejde gennem alle sine Ungdoms og Manddoms Aar i Flensborg lige til disse Dage, hvor han og Familien nu tilsidst har maattet døje de sidste 4 Krigsaar med deres Savn og Lidelser.

Han er i Modsætning til alle sine Søskende uden musikalske Evner, men har saa til Gjengjæld, ligesom sin Farbroder Knud, stor Dygtighed i teknisk Henseende. Af de mange store og prægtige Oceanflyvere, han gennem Aarenes Løb har frembragt, er desværre nu under Krigens Løb mange sendt til Havets Bund.

I Flensborg var han i sin Ungdom nær knyttet til Gustav Johannessen.

7. **Laura**, f. 6/5 1859, fik sin Undervisning som sine øvrige Søskende først af Lene Nielsen, blev senere uddannet til Lærerinde paa Frk. Heins Skole i Odense, hvorefter hun som Lærerinde opholdt sig i Jylland en Tid og sluttede sin Lærerindegjerning med at undervise sin yngre Søster. Uddannede sig senere til Sygeplejerske og fik sidst i 90'erne Plads paa Rudkjøbing Sygehus, hvor hun blev i 7 Aar, forflyttedes derfra til Oringe og senere til Vejle. Hun maatte tage sin Afsked fra Sygeplejegjeringen paa Grund af en kron. Nyrebetændelse, hun havde paadraget sig, og døde i Odense 13/1 1907.

Laura var en bundhæderlig og retskaffen Karakter, men af disse beklagelsesværdige, der, som Tyskerne siger, »er født med en tung Lever«; de tager Livet og deres Medmenneskers undertiden mindre elskværdige Egenskaber for alvorligt; en Fejl forøvrigt, som kan spores hos flere af P. Rasmussens Efterkommere.

8. **Niels Jørgensen Petersen**, den yngste af de 4 Sønner, blev født den 30. December 1861. Gik som sine Brødre i Odense Latinskole og kom efter Konfirmationen i April 1876 strax efter til Søs; han opgav dog dette og lærte Landvæsen i Stedet for saavel paa Vejrugaard som paa Rodvigsballe tilligemed Theori paa Odense Landbrugsskole, hvor han gik ud med en fin 1. Karakter. Var derefter i en Del Aar Bestyrer, først for sin Mormoders Søster i Askeby Maren Nielsdatter, f. 1797, † 2/2 1885 (Enke efter forlængst afdøde Gaardejer Jørgen Jensen). Efter dennes Død Marinesoldat i 1886. Derpaa hos sin Moder, som sad Enke paa Viegaard, til hendes Død 1891.

N. J. P. blev gift den 8. Februar 1895 med Abelone Rasmine Camilla Hansen, født 22/4 1867, Datter af Muremester Hans Peter Hansen af Odense, født 25/10 1833 i Marslev Sogn og Hustru Mette Rasmussen, født 8/2 1841 i Birkende Sogn, † 21/3 1891 (blev begravet paa sin Sølvbryllupsdag 25/3 1891).

Muremester H. P. Hansen var en virksom Mand, som i Aarenes Løb opførte en betydelig Del Bygninger, særlig i Odense Bys vestre Kvarter. Han døde af Sukkersyge 18/5 1896.

N. J. P. blev $18/3$ 1895 ansat ved kgl. Vejer og Maaler i Odense og fra Aaret 1904 edfæstet Vejerassistent i Odense Kjøbstad; han var som de fleste af sine Søskende meget musikalsk og dyrkede særlig Celloen, i sine yngre Dage tillige Fløjte, ligesom han ogsaa har komponeret en Del iørefaldende Smaastykker; tillige har han et Talent som Tegner, og sin Ungdomskjærlighed tro er det særlig Søen, han har beskæftiget sig med. N. J. P.'s musikalske Talent er gaaet over til deres eneste Barn Hans Poul Emanuel Petersen, født $28/11$ 1895; tog Præliminærexamen fra Mulernes Legatskole i 1912 og Lærereksamen paa Odense Seminarium 1916, begge med fine Førstekarakterer; er senere ansat som Lærer ved ovennævnte Seminarium.

9—10. **Thora — Thorä**, to Døtre, der døde som ganske smaa.

11. **Ida**, født som alle sine Søskende paa Bramstrup Mølle ($24/1$ 1869), er den yngste af P. P.'s Børn. Efter Møllens Salg 1873 flyttede hun med sine Forældre til Odense, hvor hun gik i Skole hos Frk. Borch, og senere til Viegaard, hvor hun som tidligere omtalt fik Undervisning af sin Søster Laura.

Meget tidlig viste hendes musikalske Evner sig paa en tydelig Maade, thi allerede som 3 à 4aarig, medens hendes Forældre endnu boede paa Bramstrup Mølle, husker jeg, at naar hendes Søskende for Morskab paa Klaveret spillede »Lott ist todt . . .« gav hun sig til at græde, nok ikke saa meget af Sorg over denne sørgelige Kjendsgjerning som over Melodien, hvad der for alle hendes, paa det Omraade sagkyndige, Søskende var et uomtvisteligt Tegn paa godt Gehør. Dette viste sig ogsaa at være Tilfældet, thi allerede i 8 Aars Alderen spillede hun Klaver og 11 Aar gammel Violin. Hendes første Klaverlærer udenfor Hjemmet var Siboni, Organist i Sorø, og hendes første Violinlærer Emil Jähnigen, Kantor i Sorø. 19 Aar gammel kom hun til Kjøbenhavn, hvor hun fik Violinundervisning hos Anton Svendsen, medens hun fik Undervisning i Klaver hos Georg Jespersen og Theori hos Organist Rasmussen.

Det var Mening, at hun vilde være Kunstnerinde, og hun sled i det fra Morgen og til Aften. En Tid spillede hun Bratsch i Fru Kellers Orkester. Allerede først i 90'erne fik hun Tilbud om en Plads som Lærer i Violin ved Konservatoriet i Philadelphia, men foretrak at blive i Danmark. Det gik imidlertid ganske anderledes end ventet, idet hun opgav Kunstnerdrømmene og foretrak at gifte sig.

Den $18/11$ 1900 blev hun gift med Læge Svenné Lankjær; de bosatte sig i Otterup, hvor han hurtigt oparbejdede en god Praxis.

Siden sit Bryllup dyrker Ida vedblivende Musiken, men kun for sin Fornøjelses Skyld, og hun siger, at hun ikke har fortrudt sit Valg.

Lankjær er en meget interesseret Mand med en betydelig digterisk Aare, som han navnlig ved festlige Lejligheder lader sin Slægt og sine Venner nyde godt af, tillige Amatørfotograf, Motormand og Bilist om en Hals. Han naar ogsaa nok at komme til at styre en Flyvemaskine, naar de bliver mere almindelige, hvilket han vistnok egner sig ypperlig til; endnu er det imidlertid kun Hærens Flyvere, som ejer saadanne, men efter Krigen vil de antagelig blive meget almindelige.

L. er Søn af forlængst afdøde Kjøbmand Lars Mikkelsen i Odense og Hustru Frederikke, født Schjøtt; hans Farfader var Væver Mikkellarsen i Langsted. Moderen stammede paa fædrene Side fra Norge (Skien), men var gjennem sin Moder beslægtet med en Del bekjendte Odense Kjøbmandsfamilier (Hellesen, Limkilde og Wendelboe);

hun mente at kunne føre sin Slægt tilbage til Hindsgavl, hvor der i hvert Tilfælde boede Hellesen'er i Midten af 1700-Aarstallet.

C. **Knud Petersen**, min Farbroder og tredje Søn af P. Rasmussen og Anne Rasmusdatter, født 1813 og død 1839, døde af Brystsyege i sit 26. Aar og opholdt sig hos sine Forældre paa Bramstrup Mølle til sin Død. Hans to Brødre omtalte ham altid med stor Respekt, da han havde et usædvanligt stort mekanisk Snille. Han havde saaledes en væsentlig Andel i Opførelsen af Barkmøllen i Odense, ligesom flere smukke Møbler ere udgaaede fra hans Haand. Han døde ugift.

Min Farmoder Anne Rasmusdatter havde, som tidligere omtalt, med sin 1. Mand Sønnen Frederik Poulsen tilligemed en Søn og en Datter, Rasmus og Karen, opkaldte efter deres Morfader og Mormoder; disse to døde imidlertid som smaa, før deres Moders 2. Ægteskab.

Frederik P., Ejer af Haarby Kro, blev gift med Mariane Larsdatter af Vullerslev; han døde allerede ²⁶/₁₁ 1842, 48 Aar gl., og efterlod sig 3 Døtre, hvoraf den ældste

1. **Gertrud** døde som ung og ugift.

2. **Anne Marie**, den næstældste Datter, blev født i Haarby Kro den 28. Oktober 1823; hendes Moder »Tante Mariane«, en energisk og bestemt Kone, som vi Børn vare bange for, drev Kroen i mange Aar, indtil Svigersønnen Hans Pedersen, født ²³/₁₀ 1820, som tillige ejede en Gaard i Haarby, overtog den. I 1869 solgte han Gaarden og Kroen og købte en mindre Gaard lidt Nord for Odense, Astrup. Hans Svigermoder flyttede samtidig til Odense og boede der til sin Død i Begyndelsen af 80'erne. Anne Marie var en hel Kontrast til sin Moder, var mild og venlig og havde ligesom min Farbroders Hustru en meget stor Lighed med min Moder, og danner derved det tredje lysende Exempel blandt Kvinderne i denne Slægtstavle ved det smukke Minde, de har efterladt sig blandt de Efterlevende. Hun havde det vistnok ikke altid saa godt, da hendes Mand var noget vanskelig og pessimistisk; han døde 1884 og efterfulgtes i Sommeren 1889 af sin Hustru, der døde af et Hjerteslag.

Deres eneste Barn Peter Hansen blev født den 18. Marts 1858 i Haarby Kro, gik i samme Skole og Klasse som jeg, og da vi havde mange fælles Interesser og Tilknytningspunkter, bleve vi meget gode Venner, og det holdt sig hele Livet igjennem.

Astrup, hvor vi tumlede os i vor Barndom, er beliggende paa et Højdedrag, omgivet af Moser og Enge, som i længst forsvundne Tider har været Vandløb og forbundne med Stranden; dens Beliggenhed har derfor stor Lighed med Tanggaards, og ligesom denne har den været beboet i de tidligste Tider; maaske har der efter dens Navn ligget en gammel Torp i Oldtiden¹). I vor Barndom fortaltes det, at der før havde ligget en Gaard ved den lille Sø »Astrup Dam«, som skulde været sunket i Søen, sikkert en Fabel; dog fandtes sidste Sommer, ved Gravning af Tørv, i dens Nærhed Risgjærder

¹) Astrup er allerede nævnt i et Dokument fra Knud VI, Aar 1183, og senere under Chr. I, 1455. (Vedel Simonsen: Bidrag til Odense Bys Historie.)

K. P. Petersen.

A. Marie Petersen.

G. Marie Petersen.

Marie M. Petersen.

Emma V. Petersen.

Rasmus Petersen.

Lars H. Jensen.

*A. Marie Petersen
og L. Chr. Petersen 1862.*

L. Chr. Petersen.

Poul Petersen.

Caroline Petersen.

J. Peter Petersen.

Ane Petersen.

K. Frederik Petersen.

Mathielde Petersen.

Anna Petersen.

Joh. Therman Petersen.
1883.

A. Kirstine Petersen.
ca. 1900.

Niels J. Petersen. *A. Rasmine Petersen.*

Laura Petersen.

Svenné Lankjær.

Ida Lankjær.

Mariane Poulsen.

Anne Marie Pedersen.

Hans P. Pedersen.

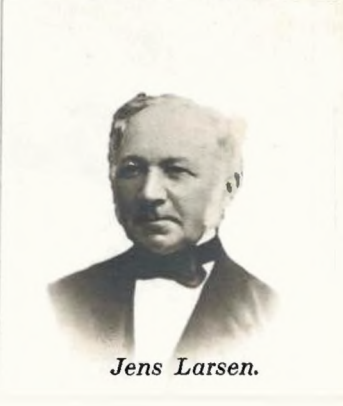
Peter Hansen.

Hansine Hansen.

Caroline Larsen.

Jens Larsen.

B.

Dr. Hansen
f. 18. 1793. f. 7. 1868. n. 97. Aar gl.
Vat. Indstriben i Viborg og Frederiksborg. g. m. Marie Jørgensdatter.
f. 18. 1745 i Viborg. f. 7. 1785. n. 79. Aar gl.

Jens Larsen
af Kaastrup. f. 1779.
g. m. Niels Ulrikke (Datter) f. 1780.
f. 1784.

Johan Pedersen g. m. Birthe Hansdatter.
Hansens i Hverdrup.
Ulrikvej Nager.

Niels Jacobsen g. m. Karen Hansdatter.
Hansens i Hverdrup.

Jens Olsen.
d. 7. 1798 i Viborg. f. 7. 1814. 80. Aar gl.
f. 1782 af det Indstriben i Viborg. 1784-86. Hansens i Kaastrup.
Hans senere blev Hansens i Viborg.
Hans blev gift 2. Gang f. 1810 med Margt. Pedersdatter. f. 1784. f. 1825.

4. 7. 1741 g. m.

Anna Jensdatter.
d. 7. 1780. begt. 7. 1785.
85. Aar gl.

Peder Johansen.
f. 1719. f. 7. 1807.
Løvs. Dragon. Hansens (med 2 Børn. Hærbørn)
i Hverdrup. d. med Adgangens i Hverdrup
af Altorbom. f. Aar gl.

g. m.

Maren Nielsdatter.
f. i Hverdrup 1740.
f. 7. 1790 af Altorbom.
79. Aar gl.

Jens Jensen.
f. 1785. f. 1865.
Hansens i Viborg.

Jørgen.
f. 1784.
f. 1825.

Lars.
f. 1786.
f. 1788.

Lars.
f. 1788.
f. 1788.

d. 7. 1788. med sine stiftere indskrevet på en Lov-Over. f. Aar gl.

Lars Hansen Jensen.
d. 7. 1788. med 11. 1792.
f. 1788. med 1. Odense 1875. 80. Aar gl.

4. 7. 1839 g. m.

Mette Pedersdatter.
f. 1781 i Hverdrup.
d. i Odense 11. 1829. 48. Aar gl.

Anna Marie.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Johanne.
f. 1712. 1800. f. 7. 1800.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 1814. f. 7. 1840.

Peder Jensen.

Christian Jensen.
f. 1712. 1800. f. 7. 1854.
Hverdrup i Fredericia.
f. 1800 g. m. Anne Marie Jørgensen.
Fredericia. f. 1712. 1850. f. 1712. 1850.

Anna Kirstine.
f. 1712. 1800. f. 1712. 1811.
g. m. Nielsens f. 4. C. v. Døcker. f. 1712. 1826.
f. 1712. 1801. Præst i begge Kirke. Landmand.
Opfinder af de Døckeres Mølle.

Antoinette.
f. 1801.
g. m. Hansens
Langreen.

Petria.
d. 7. 1801. f. 1801.
g. m. Hansens
Peders Petersen.

Niels Pedersen.
f. 1800.
Vejbyskoven.
g. m. Hansens
Hansens.

Kristen Peter F.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Lars.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Kristen.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

L. Christian P.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Emil Thomsen.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Christian Thomsen.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Lars.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Jørgen J.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Abelso.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Maria.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Meto.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Antoinette.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Johan Langreen.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Maria.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Christian P. Carolina.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Jens.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

August.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Johanne.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Agnes.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Gertrud Marie.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Gerhard F.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Dagmar.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Ed. T.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Fred. T.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Kjeld T.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Harrop P.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Maria.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Anna.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Hans.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Gertrud Marie.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Gerhard F.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Dagmar.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Ed. T.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Fred. T.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Kjeld T.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Harrop P.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Maria.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Anna.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

Hans.
f. 1712. 1800. f. 7. 1877. f. 7. 1830.
g. m. Hansens Hansens Petersen.
f. 7. 1800. f. 7. 1847. i Odense.

B.

MIN Moders Slægt er paa hendes Faders Side ægte sjællandsk, idet hendes Fader og dennes Forældre og Bedsteforældre stammer fra Egnen omkring Frederiksværk. Paa hendes Moders Side er Slægten derimod ligesaa ægte fyensk som min Faders Slægt, idet den stammer fra Havndrup, Hellerup Sogn.

Før min Morfader haves ingen andre Meddelelser, end hvad Kirkebøgerne siger, nemlig:

„1750 d 2 Aug døbt Ole Hansens og Marens Søn af Winderød, kaldet Jens
holden af Marie Lisbeth Bøcher

Fadderne: Lars Hansen i Cassemose
William Fister i Ahuset
Johanne Peder Andersens i Winderød
Johanne Pedersdaatter ibid
Risten Knuds Daatter ibid“

„1760 Unge Karl Jens Larsen Winderød vil trolove Pigen Ellen Oladatter Korup.
For Egtetab, Slegtetab og andet løbstridigt at intet hindrer deres forehavende,
derfore, cavere vi undertegnede.

Gregome d 9 Febr. 1760.

Ole Olsen, Korup. Lars Ebbesen, Winderød.“

„1760 d 4 Maj til Daaben Jens Larsen en Datter, navnlig
Ane i Cassemose.

Holden af Øvre Møller Kone
Faddere: Sep Olsen Korup
Jens Larsen Cassemose
Ole Larsen „
Buel Jørgens Datter „
Maren Jen Datter „

„1779 den 20 Juni Jens Larsen i Cassemose begravet.“

„1781 Fredagen den 16 Novembris bleve trolovede unge Karl
Sens Olsen og Pigen Anne Sensdatter, begge af Binderød.

Deres Forlovere efter Loven vare

Ole Hansen, Sens Johansen.

Copulerede dom. 2 adventus [d. e. 9 Decbr.] eodem anno.“

„1785. 2den Søndag efter Paaske [d. e. 10 April] begravet
Ole Hansens Kone i Binderød, 70 Aar gl.“

„1800 5 Januarii begravet Indsidder Ole Hansen i Binderød 97 Aar gl.“

„1792 Sexagesima [d. e. 12 Febr.] havde Sens Olsen i Binderød en Søn til Daaben
kaldet Lars Hansen

Testes: Mad. Rahn paa Fw. (Frederiksværk), Hans Olsken, Sens Larsen i
Evetofte, Sorgen Olsken i Meelbye og Rasmus Jensen i Eregome.“

„1795 Sexagesima [8 Febr.] begravet Sens Olsens Hustru af Binderød,
naunlig Anne Sens Datter i sit Alders 37te Aar.“

„1795 den 6te Martij er berammet een christelig Trolovelse imellem ærlige og velagte
Enkemand Sens Olsen, og ærlige og dydige Pige Margrete Petersdatter, hvor-
til Gud give Lykke og Belsignelse, og at bemeldte Personer ei ere hinanden
imod Loven beslægtede eller ved Ægtefæls og Ægtefæls Løfte forhindrede
og der hos Enkemanden er holden Skifte, saa der aldeles intet er deres
Ægtefæls fand være til Hindrer vidner paa begges Begne.

Sens Olsen, Huusmand i Binderød og Peder Nielsen i Evetofte

og til Bitterlighed have deres egne Hænder undertegned

Meelbye d 1ste Martij 1795

S. O. S.

Peder Nielsen.“

„1795 den 26 April bleve de copulerede.“

„1795 den 1 Maj Mandtalsliste i Kronborg Amtstue

Binderød. Sens Olsen 46 Aar

Margrethe Pedersdatter 41 Aar

Børn

Sens Sensen 13

Sorgen „ 11

Lars „ 3

„1818 den 8 Juli døde, og den 12 Juli begravedes Husmand Jens Olsen, Fattiglem 70 Aar gammel, Fødested, Vinderød¹⁾.“

„1825 den 10 Maj døde og den 15 Maj begravedes
Margrete Pedersdatter, Fattiglem, 80 Aar gl.
Husmand Jens Olfens Enke i Vinderød.

Min Morfader Lars Hansen Jensen, eller maaske L. Hans Jensen, som han kaldes paa sit Svendebrev m. fl. Steder, blev født 1792, døbt den 12. Februar.

Hans Fader Jens Olsen og Moder Anne Jensdatter vare Husmandsfolk i Vinderød, ligesom deres Forældre før dem havde været. Moderen døde allerede, da hun var 35 Aar gammel. Af deres 5 Børn vare de to ældste Husmænd i Vinderød, de to Lars'er døde som smaa, den ene af dem druknede i en Mergelgrav 3 Aar gl.

Ifølge Melby Kirkebog blev Jens O. allerede trolovet igjen en Maaned efter sin Kones Død, $\frac{6}{3}$ 1795, og gift $\frac{26}{4}$ med Margrete Pedersdatter; en Bekræftelse herpaa har man i Mandtalslisten, som netop 4 Dage efter deres Bryllup blev udfyldt d. $\frac{1}{5}$, hvor de begge staa opførte henholdsvis til 46 og 41 Aar og Børnene Jens, Jørgen og Lars til 13, 11 og 3 Aar. Ved sit første Ægteskab var J. O. Husmand i Vinderød; han benævnes senere som Husmand i Kassemose fra 1784—88, men flyttede derefter tilbage til Vinderød, idet han ved sin yngste Søns Fødsel er Husmand i V. Det maa imidlertid i hans sidste Leveaar være gaaet tilbage for ham, thi ved sin Død $\frac{8}{7}$ 1818 benævnes han som Husmand og Fattiglem i Vinderød, og ligesaa hans anden Kone ved sin Død 7 Aar efter.

J. O.'s Fattigdom har formodentlig givet Stødet til, at den yngste Søn Lars blev sat i Garverlære; han blev nemlig sendt til Kjøbenhavn og kom i Lære hos selve Lavets Oldermænd Abraham Jansen, skjønt han vistnok egentlig ikke passede til det Haandværk, eftersom han maa have været en lille og spinkel Dreng; hans Højde var nemlig kun $61\frac{1}{2}$ Tomme i hans 27. Aar. Han var udlært $\frac{10}{4}$ 1815 og i hans Svendebrev staa bl. a. »...og udi hans Læreaar stedse opført sig, ærlig, tro, flittig og skikkelig, som det en ærekyr Person sømmer og anstaar...«.

Han tog nu, som det sig hør og bør paa de Tider, Staven i Haand og rejste omkring i Sverige, hvor han bl. a. arbejdede i Ronneby; senere kom han hertil Odense og faar Arbejde hos Garver Ulvstad; han bliver gift $\frac{8}{8}$ 1818 med Mette Pedersdatter, som den Gang opholdt sig hos sin 9 Aar ældre Broder Karethmager Niels Pedersen, boende »uden Nørreport« (Nørrebro, lige overfor Kræmmergyden, hvor hans Søn og Sønesøn har fortsat Forretningen, indtil Banevæsnets Omordning for nogle faa Aar siden fordrede Pladsen.

Min Morfader blev efter sit Giftermaal, som tidligere omtalt, Bestyrer for min Farfaders Garveri og blev min Faders Læremester. Den $\frac{31}{3}$ 1824 fik han Borgerbrev som Garvermester. Hans Garveri var kun i mindre Stil, mest uden fremmed Hjælp, og bestod for en stor Del i »Toungning« (det tørre Arbejde, som følger bagefter at Huderne

¹⁾ Den vedføjede Alder stemmer ikke altid med den, som fremkommer efter de opgivne Fødsels- og Dødsaar; denne sidste maa betragtes som den rigtige.

ere garvede) for Skomagere og Sadelmagere. Han boede og virkede i Holsedore Nr. 16, hvor hans Datter Johanne og hendes Søn Emil ligeledes boede, saalænge de levede.

L. J. døde 1872, 80 Aar gl.; da jeg den Gang var 13 Aar gl., husker jeg ham godt som en mindre, noget mager og hvidhaaret Mand uden Skjæg med et noget militærisk Præg; i sin Ungdom var han blond; altid pæn og stram, naar han kom; jeg havde en vældig Respekt for ham, hvad hans egne Sønner vist ogsaa i sin Tid maa have haft, thi efter hans Døtres og andres Udsagn, var han ved Forseelser meget haard til at straffe; han var vistnok meget hidsig, og da han netop var fra Kulsvieregnet, gik den Tro iblandt Familien, at han havde noget af deres Blod iblandet, hvilket at dømme efter de Oplysninger, som Slægtstavlen giver, med de gode danske Navne, vel intet har paa sig.

En af hans bedste Venner var Garver N. Nielsen paa Sortebrødre Torv, senere Markforvalter; dennes Datter, Frk. Rasmine N., forhenværende Forstanderinde paa Dronningens Asyl her, og som døde for et Aar siden, er omtrent den sidste, som kjendte ham og min Bedstemoder. Hun skildrer ham som noget hidsig, men ellers en meget god og hjælpsom Mand; tillige meget pertentlig samt nøjsom og sparsommelig, som Datiden den Gang var. Han var en af de faa, som kjendte det 11. Bud, det, som Moses ellers kun eller ifølge Sagnet skulde have meddelt Jøderne, nemlig: „Du skal ikke bruge alt, hvad du tjener“. Min Bedstemoder, der døde samme Aar, som jeg blev født, 68 Aar gl., beskriver hun som en noget vranten og vanskelig Kone samt noget korpulent; hun led i de sidste Aar af Stær og blev næsten blind. L. J. huskes endnu af enkelte ældre Skyttelavsbrødre; han var nemlig en ivrig Skyttebroder og førte i mange Aar til sin Død Fanen op; havde engang endog den Fornøjelse at blive »Kronprinds«.

Af deres Børn er

A. **Anne Marie**, min Moder, den ældste og tidligere omtalt.

B. **Johanne Dorthea**, f. 10/12 1822, † 27/3 1903, blev gift med Former Hartvig Thomsen, f. 1816, † 7/9 1880, som var indvandret fra Rendsburg. Han var, som de fleste af sine Landsmænd, meget flittig og havde en stor Lyst til at udvide sine Kundskaber; han naaede før sin Død, paa Grund af sin Paalidelighed, en betroet Stilling paa Frederiksgades Støberi, hvor han havde været mere end en Menneskealder. Hans Hustru overlevede ham i 23 Aar og var en god Støtte, som alle søgte til, naar de trængte til Hjælp i Hjemmet, først og fremmest hendes egne Børn, men ogsaa vi andre sendte Bud efter »Tante Hanne«, naar det kneb ved en eller anden Lejlighed; hun havde et rart, godt Humør og var derfor altid velkommen.

Deres Børn:

1. **Emil Thomsen**, deres ældste Søn, f. 14/1 1846, † 1908, havde næppe staaet sin Lære ud som Maler, før han, 18½ Aar gl., meldte sig som Frivillig, da Krigen udbrød 1864; han kom til Aarøes Stregkorps; dette Korps' noget eventyrlige og romantiske Smaabedrifter har temmelig sikkert netop interesseret ham, da han var et udpræget Friluftsmenneske. Han elskede at færdes i Naturen og iagttage Dyrenes Liv og Færd, hvormed han var meget fortrolig; han kjendte saaledes de fleste af vore Fugle alene

ved deres Sang eller deres Varselsskrig. Han havde en smuk Sangstemme, som er gaaet i Arv til hans to Børn og mange af hans Børnebørn. Hans Død skyldtes Forkalkning ved Hjertet. Hans Hustru Cathrine f. Larsen, f. 6/7 1852, Datter af den nu afdøde Lods i Stige Poul Larsen og Hustru Erasmie L. Dyreborg, beboer nu det gamle Hus i Holsedore, hvor alle Lars Jensens Børn ere fødte.

Af deres to Børn er den ældste:

a. **Gerhard Thomsen**, f. 1877, Malermester; opholdt sig et Par Aar i Udlandet, arbejdede i Schweiz og Italien og blev efter sin Hjemkomst gift med Kirstine Jensen, født i Nordsjælland; de har 6 Børn.

b. **Dagmar**, f. 10/7 1879, er gift med Politibetjent Vilh. Petersen, født 1873; de har 2 Sønner.

2. **Christian Thomsen**, deres næstældste Søn, f. 28/10 1854, † 3/12 1909; havde en stor Lighed med sin Broder og var ligesom denne af en meget retskaffen Karakter samt en stor Dyreven og Elsker af Naturen. Han var i næsten hele sin Levetid paa Statsbanernes Værksted i Nyborg, hvor han efterhaanden fik en god Stilling. Hans Hustru er Henrikke Hansine f. Hansen af Nyborg, f. 26/4 1855. Han døde af Sukkersyge.

Af deres 3 Sønner er:

a. **Eli Uffe Thomsen**, den ældste, f. 19/2 1887. Han er den eneste af hele Familien, som under denne skammelige Krig har været den paa nærmere Hold. Ved dens Udbrud var han i Belgien som Maskinmester paa en Damper og har, med Undtagelse af et halvt Aars Internering i Brasilien, under Krigen været i stadig Aktivitet, men, naar en Grundstødning ved Skotland og et Par Opbringelser ikke medregnes, har den ikke haft særlig ubehagelige Følger for ham.

b. **Tom Folke Thomsen**, den næstældste, f. 28/2 1889, er Jernbaneassistent; for Tiden paa Borup St.

c. **Kjeld Henry Thomsen**, den yngste, f. 25/7 1892, har gennemgaaet det Brockske Handelskursus, har haft en langvarig Militærtjeneste under Krigen og er nu begyndt paa en Agenturforretning i forskellige Brancher i Kjøbenhavn. Han er gift med Edith Rigmor Mary Jensen af Kjøbenhavn, f. 20/12 1893. De har 1 Datter.

3. **Laura**, den yngste af Johannes 3 Børn, f. 29/9 1857, er gift med Snedkermester Hans Peter Petersen, født i Stige 3/8 1857. Faderen var Skibstømrer R. Petersen, hvilket Fag Sønnen ogsaa lærte hos H. L. Hansen i Skibhusene; han gik dog hurtigt over til Møbel- og Bygningssnedkeriet, og arbejdede en Snes Aar hos den gamle, bekjendte Snedkermester Holger Hansen, hvis Forretning han senere overtog og fortsatte i de gode gamle Traditioner. Af deres 7 Børn ere de 2 Sønner, og begge ere Snedkere.

Kun de to af Børnene ere gifte, nemlig:

a. **Hartvig Petersen**, f. 28/1 1885, gift med Olga f. Petersen, som allerede døde 1915. De har 3 Børn.

c. **Anna**, den næstældste af Døtrene, f. 26/1 1889, er gift med Barber Marius Christensen, f. 7/9 1887, boende i Kjøbenhavn. De har 1 Barn.

D. **Niels Christian Ludvig Jensen**, f. 16/8 1827, † 27/1 1888, er den fjerde af Lars Jensens Børn; han havde en lidt ældre Broder, Peder, som døde tidlig; begge lærte de den ædle Garverprofession hos min Fader. Christian kom tidlig til Fredericia paa et Garveri der og forblev der til kort før sin Død. Han blev gift 23/6 1860 med Anne Marie Jørgensen, f. 28/6 1830, † 14/9 1890, Datter af Sadelmager og Avlsbruger Jørgen Jensen og Hustru Abelone Hansdatter.

Deres 4 Børn ere:

1. **Jørgen Jensen**, f. 3/10 1862, var Avlsbruger, boende i Fredericia; han blev ramt af Lynet 7/7 1897, idet han bar en Le paa Skulderen, som det slog ned i. Ugift.

2. **Abelona**, f. 18/3 1865, blev gift med Kjøbmand P. Rasmussen i Skalbjerger, f. 13/1 1860 i Havndrup, hvorfra hans Hustrus Farmoder ogsaa stammer.

De har 5 Børn, hvoraf den ældste

a. **Hans Rasmussen**, f. 22/11 1890, er Snedkermester.

b. **Alfred**, f. 26/2 1893, er Kjøbmand.

c. **Carl**, f. 3/11 1895, er Postexpedient.

d, e. **Jørgen**, f. 19/3 1899, og **Anna**, f. 13/2 1904, studerer.

3. **Marie**, den tredie af Chr. Jensens Børn, f. 15/6 1868, † 6/7 1899; gift 1. Gang med Gaardejer Hans Hansen, f. 1866, † 1894; 2. Gang med Poul Spetzler af Fredericia, f. 21/11 1872. I første Ægteskab havde hun en Datter og i andet en Søn og en Datter.

4. **Meta**, f. 21/12 1871, gift med Avlsbruger Jens Cordsen af Fredericia, f. 12/3 1872. Ægteskabet er barnløst.

E. **Anne Kirstine**, den yngste af L. J.'s Børn, blev født 25/2 1830. Hun opholdt sig i sin Ungdom hos mine Forældre i »Garvergaarden«. I Krigsaarene 1848—50, hvor det stadigt afvekslede med Indkvartering af forskjellige Officerer, blev hun kjendt og forlovet med Johan Gerhard Clemens Döcker, f. 22/9 1828, som den Gang var Korporal og Officersaspirant ved 6. Dragonregiment. Han havde strax ved Krigens Begyndelse forladt Haraldslund Landbrugsskole og med sin Hest meldt sig som Frivillig. Strax efter Krigens Slutning købte han en Gaard i Slesvig og holdt Bryllup og boede der til Krigens Begyndelse 1864, hvor han atter meldte sig som Frivillig og blev da forfremmet til Premierlieutenant, medens min Tante skyndsomst maatte flygte mod Nord og havnede omsider helt oppe ved Thisted. Ved en Træfning ved Hjortsballe Kro tog han 10 preussiske Husarer med Heste tilfange, men blev let saaret i det ene Knæ; den fjendtlige Fører, Grev Fürstenberg, blev ligeledes saaret, men undslap. Paa Stedet blev 1914 oprejst en Mindesten i denne Anledning. Efter Krigen blev D. forfremmet til Ritmester samt udnævnt til R. af Dbg., og mange Aar derefter blev han tillige Dannebrogsmænd. Han kunde imidlertid ikke rejse tilbage til sin Gaard i Slesvig, efter at Tyskerne havde besat Landet, thi medens han boede der, havde han under de nationale Stridigheder gjort sig daarlig lidt blandt dem paa Grund af sin aggressive Holdning overfor dem. Han maatte derfor sælge Gaarden med Tab, og efter et Par Ejendoms-

handler blev han 1872 Ejer af Tanggaard, $\frac{3}{4}$ Mil vestfor Odense (Ubberud Sogn). Denne var for stor i Forhold til hans Midler, og da han yderligere indlod sig i andre Ejendoms-handler, og i en Retssag betræffende Gaarden i Slesvig blev dømt til at betale ca. 14,000 Kr., samtidig med at der indtraf daarlige Aar for Landvæsenet, blev han 1878 nødt til at opgive det og gaa konkurs, hvad der bl. a., som tidligere bemærket, ogsaa gik ud over min Fader.

Min Onkel og Tante flyttede nu til Kjøbenhavn, og et nyt Afsnit af deres Liv begynder. Først fik han en Del Rigsdagsmænd til at interessere sig for ham, saaledes at Rigsdagen bevilligede ham, som forhenværende Frivillig og saaret, en aarlig Understøttelse af 1000 Kr., som nogle Aar efter blev forhøjet noget.

Allerede efter den første Krig havde han begyndt at sysselsætte sig med en Opfindelse, dels med let transportable Filttelte og dels med Ambulancevogne, af hvilke han sendte et Par Modeller til Krigsministeriet i Aaret 1859, men de blev dog ikke antagne den Gang.

Nu tog han den gamle Opfindelse med Hensyn til Filtteltene op igjen og begyndte i mindre Maalestok at lave forskellige Størrelser til forskjelligt Brug, og han var saa heldig paa Landbrugsudstillingen i Aalborg 1882 at faa Guldmedaillen. Samtidig havde han i 1881 og 82, dels som Prøve og dels ved Salg, faaet en Del Telte opstillet saavel til militært Brug som til Hospitals- og anden Virksomhed; derved kom der en Del rosende Notitser i Bladene om »de Döckerske Filttelte«, som blev almindelig kjendt, og en Del Tilbud indkom nu om Kompagniskab. Da han manglede Driftskapital, var han nødt til at indgaa et saadant og valgte Firmaet Christoph & Unmack. Kontrakten, som blev underskrevet 9/11 1882, var meget fordelagtig for ham; han skulde saaledes have 40,000 Kr. udbetalt strax og 40,000 Kr. senere af Nettoudbyttet ved Udnyttelsen af Patentet heri Danmark; for Overdragelsen af Fabriksbygning og Materialier 10,000 Kr. at udbetale senere, foruden en Række udviklede Bestemmelser om fremmede Patenter m. m., hvor der ogsaa stilledes rigelig Gratiale i Udsigt.

Hvormeget af alle disse store Summer D. har faaet udbetalt, er uvist, højest maa-ske 40,000 Kr., men han var ogsaa kommen i en ret stor Gjæld, som nu skulde betales. Kort derefter rejste han tilligemed min Tante til Udlandet og forblev i et Par Aar i Tyskland for at arbejde paa Teltsagens Fremme. Ved den hygiejniske Udstilling i Berlin 1883 blev Teltenes Betydning først ret slaaget fast for Udlandet, idet de bleve tildelt den højeste Udmærkelse, en stor Guldmedaille, som kom i mit Eje efter min Onkels Død, og som jeg senere har skjænket den kgl. Mønt- og Medaillesamling. Senere blev den efterfulgt af mere end 30 Guldmedailler fra forskjellige Udstillinger. Kejserinde Augusta (Wilhelm I's Gemalinde) interesserede sig, i sin Egenskab af Protektrice for Hospitalsvæsenet, meget for Teltene; hun sendte netop D., medens jeg var paa et Besøg hos ham i Berlin under Udstillingen, et stort og kostbart Signet af Guld og Lapis lazuli, ligesom han paa hendes Foranstaltning fik den røde Ørns Orden. I 1884 blev han endvidere udnævnt til Æresmedlem i 3 forskjellige italienske Akademier, nemlig Frentano, Dante og Voltaire med tilhørende Guldmedailler¹⁾; disse Sager m. fl. andre Ting, som han før sin Død havde maattet pantsætte, indløste jeg senere.

¹⁾ Uddeles kun i et gult Metal, men overlades til Ihændehaveren deraf at kjøbe den i Guld.

Med Kompagnonerne kom han meget snart i Uenighed, og da hans Kontrakt med dem, paa Grund af hans ikke ordnede Konkurs, var utydelig affattet, maatte han træde ud af Selskabet og levede Resten af sit Liv paa en fjendtlig Fod med dem, idet han paastod, at han ikke fik, hvad der kunde tilkomme ham efter Kontrakten; først flere Aar efter fik han af Firmaet en aarlig Understøttelse af 500 Kr., som i de sidste Aar af min Tantes Levetid yderligere blev forhøjet. Efter min Onkels Overdragelse af »det Döckerske Teltbyggeri« til Chr. & U. blev det betydeligt udvidet, og dette Firma fortsatte nu ene Fabrikationen med stor Energi og Dygtighed; mange Forbedringer bleve indførte, og snart opstod der en Filial baade i Tyskland og i Østrig.

Teltene ere nu udbredte over hele Jorden: paa Labrador, midt i Afrika og Asien, men den største Gavn gjør de dog i Krigstider, hvor de flere Gange har bestaaet deres Prøve; i den russisk-japanske Krig bleve de saaledes benyttet af begge de krigsførende; ogsaa i denne store Krig benyttes de overalt og har efter tyske Blade gjort overordentlig Gavn som Lazaretter; thi paa Grund af, at de saa nemt kan flyttes, kan de opstilles meget nær ved Ildlinien, saa de Saarede hurtig kommer under Behandling, ligesom Teltene paa Grund af, at de er saa lette at desinficere, skal redde en Del af de Syge fra epidemiske Sygdomme og Saarfeber, saa hans Opfindelse maa kunne siges at have bragt Menneskeheden store Velgjerninger.

Efter min Onkels og Tantes Ophold i Tyskland var Resten af den Kapital, som han havde faaet udbetalt, brugt; han flyttede derfra til Schweiz og levede der nærmest af Pensionen fra Danmark ved Siden af lidt Honorar for heldige Kure, han udførte, indtil de 1894 flyttede tilbage og bosatte sig i Nærheden af Kjøbenhavn.

Hans daarlige økonomiske Forhold skyldes i hvert Fald ikke ødsel Levemaade, thi et mere tarveligt og sparsommeligt Liv, end han og hans Hustru førte, vil man faa vanskeligt ved at finde.

Han havde 3 Interesser, som fyldte hans Liv, særlig i hans senere Leveaar, nemlig at kurere paa Folk, hvilket havde fulgt ham fra hans Ungdoms Dage og vistnok var en Arv fra hans Moder, som var meget lægekyndig; han havde forskellige Raad og Lægemidler, som han med stor Fornøjelse uddelte, naar nogen trængte, og Masser ere efter hans Sigende de, som han har helbredet.

Dernæst hyldede han Swedenborgs Lære, som han var en begejstret Tilhænger af, og som i 70 og 80'erne i Kjøbenhavn havde adskillige betydelige Forkæmpere som Pastor W. Winsløv, Rentier Lunde, Fru Marie Brynjulfson (Prof. G. B.s Hustru) o. fl.; han spaaede denne Lære en hurtig Sejrsgang i hele Kristenheden, hvad dog ikke er slaaet til; i hvert Fald endnu.

Som den tredie maa nævnes hans stadige Higen efter ved alle Slags Projekter og Spekulationer at forbedre sin Status og bringe sine Forhold paa bedre Fødder; da saa Lykken endelig engang tilsmilede ham, forstod han ikke at udnytte det paa rette Maade, men døde, som saa mange Opfindere, i trange Kaar, trods trofast Hjælp og Støtte fra min Broders Side.

Han døde ^{20/7} 1904 og ligger begravet paa Fasankirkegaarden.

Hans Fader var Sekretair Johan Carl Döcker, født i Odense ^{12/1} 1801, † ^{26/8} 1829, Ejer af Nissumgaard ved Skanderborg og gift med Anna Catharina Utke fra Herregaarden

Brolykke; hun blev efter 5 Aars Ægteskab Enke og senere gift med Brandkaptajn Cap-pelen i Kjerteminde.

Da hun havde en Del Søstre, som alle bleve godt gifte, den ene saaledes med Baron Juel Brockdorff paa Taasinge, fik D. en stor Del Fætre og Kusiner, som sad i gode Stillinger, men han var i Aarenes Løb bleven skilt fra dem; den eneste, han plejede et fortroligt Venskab med lige fra sin Barndom, var Fætteren Baron Chr. Juel Brockdorff til Mejlgaard, f. 1827, † 1888, indtil ogsaa det ophørte ved hans Fallit, da Baronen havde hjulpet ham meget betydeligt.

En Onkel paa hans Faders Side var General Bülow, forhv. Generaladjutant hos Frederik VII, efter hvem han arvede den Sabel, som Kongen daglig gik med, og som nu er i mit Eje.

Han fortalte, at hans Familie var indvandret fra Westfalen i 1600-Aarstallet; en Gren deraf skulde have bosat sig i Skaane, hvorfra de svenske Grever Dücker til Ørtofta, lidt nordfor Lund, nedstammer; som en Slags Bekræftelse herpaa kan nævnes, at i forrige Aarhundrede levede paa Ørtofta Grever med Navnene Johan og C. (Clemens, Carl?).

I Westfalen har indtil fornylig levet en Friherre Clemens A. C. F. Dücker til Godset Ober- und Nieder Rödighausen und Heese, og mærkeligt er det at se Navnene Clemens og Carl ogsaa gaa igjen i denne Linie og saaledes i den lange Aarrække vedblivende har holdt sig ogsaa der.

Min Tante, som altid havde været noget svagelig, overlevede, til alles Forundring, min Onkel i 7 Aar; han havde derimod altid været ualmindelig rask uden nogensinde at have været syg.

Efter sin Mands Død flyttede hun til Odense, hvor hun døde $11\frac{1}{4}$ 1911. Hun ligger begravet hos mine Forældre, som hun altid havde holdt meget af.

Hendes Godhed har særlig jeg, som opholdt mig saameget i deres Hjem, haft rig Lejlighed til at føle; Livet formede sig jo for hende saavel som for min Onkel meget omskifteligt, og da hun ikke ejede sin Mands sangvinske Sind, var hun trods al hans Omhu og Venlighed ofte nedtrykt.

Deres Ægteskab var barnløst.

Jeg har noget omstændelig omtalt min Onkel og hans Opfindelse, da jeg er den, der ved bedst Besked dermed og har fulgt den paa nærmeste Hold, tilligemed at jeg har alle hans efterladte Papirer desangaaende; — tildels for at der ikke skal danne sig Legender derom, hvilket forøvrigt allerede er sket.

Med Hensyn til min Mormoders Broders, Karethmager Niels Pedersens, Efterkommere, da har denne Gren af Familien staaet os mere fjernt.

Den ældste Karethmager Niels Pedersen, f. $24\frac{1}{6}$ 1782, † 1847, gift med J. Dorthea Straus, f. $10\frac{1}{1}$ 1778, † 1856, havde 3 Børn, nemlig:

1. **Antoinette**, † 1891, gift med Smedemester Løngreen. Deres eneste Søn **Johan Løngreen**, f. $9\frac{1}{3}$ 1840, † $30\frac{9}{9}$ 1912, var en meget afholdt og agtet Odenseborger, i mange Aar Fuldmægtig paa Odense Herredskontor og senere Sagfører. Han var gift med

Louise B. Madsen, f. 28/5 1849, † 17/11 1917, Datter af forlængst afdøde Bager Madsen (Søndergade). — Foruden var der 2 Døtre Antoinette og Marie; de vare ugifte og døde før Broderen.

2. **Petrine**, N. P.'s anden Datter, døbt 4/8 1821, † 1900, var gift med Vognmand Peter Petersen og var Enke i mange Aar; hun maatte holde sig inde i sine sidste Leveaar, da hun ikke kunde gaa. Foruden 2 Sønner havde de 5 Døtre af hvilke **Augusta**, f. 17/3 1846, † 1877, blev gift med Pastor C. W. Camradt, f. 2/7 1843, først Præst paa Endelave, senere i mit Fødesogn Nim i Jylland. **Johanne**, Adoptivdatter af Oberst (senere General) Klein, blev gift med Forpagter Petersen paa Herregaarden Egeskov, senere i mange Aar boende ved Kjøbenhavn. **Agnes**, gift med Kjøbmand Galle i Næstved, senere Rentier, boende ved Kjøbenhavn. **Jens Petersen**, den yngste af Børnene, f. ca. 1858, lærte Handelen; kom i sin Ungdom til Riga og fik senere en udmærket Virksomhed der.

3. **Niels Petersen** var den yngste af Karethmager Pedersens Børn, † 1890, og gift med Marie Anderskov. Han fortsatte Faderens Forretning paa samme Sted (Nørrebro). Af deres 4 Børn fortsatte den ældste **Niels Petersen**, f. 7/4 1858, † 15/7 1915, Forretningen i større Maalestok paa samme Sted, indtil de danske Statsbaner købte Ejendommen, hvorefter Forretningen blev flyttet til Kongensgade. N. P. var gift med Gertrud M. Lund, f. 7/8 1859, Datter af Murermester Lund. Deres ældste Søn **Alfred Lund Petersen**, f. 20/11 1890, gift med Mary Gagelhoff, f. 28/11 1892, er nu Indehaver af den mere end 100aarige Forretning.

Morsomt er det i denne Sidegren at se, hvorledes Navnet Johan, fra Stamfaderen omkring Aar 1700, gaar igjen gennem hele Slægten lige til Johanne Petersen, f. 1891 (umuligt er det dog ikke, at de sidste Bærere af dette Navn kan stamme fra den ældste N. P.'s Hustru Johanne Dorthea Straus).

En anden Mærkelighed er den Familielighed, der forekommer mellem flere af de to Søskende Mette Pedersdatter og Niels Pedersens Børnebørn og Børnebørnsbørn.

Johanne D. Thomsen.

Hartvig Thomsen.

Emil Thomsen.

Cathrine Thomsen,

Henrikke Thomsen.

Christian Thomsen.

Hans P. Petersen.

Laura Petersen.

Anne K. Döcker.

J. Gerhard C. v. Döcker.

Abelona Rasmussen.

P. Rasmussen.

Marie Spetzler.

*Antoinette Løngreen.
(Billeder fra deres yngre Dage.)*

Petrine Petersen.

Niels Petersen.